

OD LEDNA 2024 každý měsíc ZDARMA 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

AKTUÁLNĚ: O ceně vody rozhoduje zastupitelstvo

POZVÁNKY: Divadelní festival Stříbrný vítr v Podčáře

KANTOŘI, PŘIDÁTE SE?

V Písku vzniká Klub píseckých pedagogů (str. 17)

ROZHOVOR: Sběratel Jiří Hořava v Prácheňském muzeu

Z NAŠÍ ŠKOLY: Inspirace z Tylovky: KiVa = Proti šikaně

PUBLICISTIKA: Rosta Homola ...tak ty žiješ?

PŘÍRODA: Poslední díl cestopisu Karla Pecla o cestě zoologů po Venezuele

Foto Vít Leistner

Ježíškův andělský posel na Velkém náměstí 3. 12. vyzvedl dětské dopisy.

Foto Martin Zborník

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. VYNIKNETE mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS - ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

Pomůžete Píseckému světu vykročit s nadějí do nového roku 2024?

Tyto noviny vydává Občanské sdružení Písecký svět

Aby se co nejnaději dostaly k co nejvíce lidem, dostáváte je do rukou zdarma. Chceme je udržet a zkalitnit – můžete k tomu přispět dobrovolným „koncesionářským příspěvkem“.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme MÍSTNÍ neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu. Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Foto Martin Zborník

CHCETE ZVEŘEJNIT svůj názor?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. 607 777 993.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

DALŠÍ ČÍSLO vyjde jako měsíčník koncem ledna 2024.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na více než 100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha a Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna; ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 24/2023, redakční uzávěrka: 13. 12. 2023
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),
e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),
e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

**Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993**

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO,

ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2023

ANDĚLÉ PRO HOSPIC ATHELAS byl poetický název charitativní aukce uměleckých děl, kterou hostila Městská knihovna Písek. Za hojné účasti návštěvníků bylo vydraženo téměř vše, co se v aukci nabízelo, za neuvěřitelných 176 000,- Kč. V této částce ale zatím není zatím započten výtěžek z tajné aukce a dary mimo dražbu (více na str. 10). Anděle evidentně při Athelasu stojí. Díky patří všem, kdož přispěl svým dílem, zapojili se do dražby nebo pomohli svou dobrovolnou prací. Nejen v čase adventním potěší opětovně si připomenout, že Písečáci mají srdce na pravém místě a vůli pomáhat druhým v těžké životní situaci.

Text a foto MARTIN ZBORNÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA CESTA se již šestým rokem zapojila do celostátního charitativního projektu Krabice od bot na pomoc méně šťastným dětem. Více na str. 5. Foto ZŠ Cesta

VÁNOČNÍ STROM na Velkém náměstí se rozzářil v neděli 3. prosince. Foto Vít Leistner

TCS Louisiana Písek uspěla v Belgii

O prodlouženém víkendu 17. – 19. listopadu reprezentovala TCS Louisiana město Písek a Českou republiku na kvalifikační soutěži pro MS v Line Dance v Le Roeulx v Belgii.

Šest členů skupiny přivezlo celkem 18 krásných cen – Klára Čonková (3,3), Tomáš Říha (1,1,2,2), Štefan Vejšický (1,1,1,2), Tereza Cimburová (3,3) a Veronika Pešičková (1,1,1), která si výhrou v kategorii Classic a Open vytančila postup do kategorie Novice. Couple dance vyhráli Kristýna Borská se Štefanem Vejšickým v kategorii Newcomer a Tereza Cimburová s Veronikou Pešičkovou v kategorii Starter, které navíc rozšířily své zlaté pozice v kategorii Partner. Soutěž tanečnický namotivovala na Mistrovství světa ve Švýcarsku. -RED-

Díky a na shledanou :-)

Na straně 13 děkujeme všem našim dobrovolným dárcům a všem, kteří se, často bez nároku na honorář či jen za úhradu nutných nákladů, podílejí na tom, že Písecký svět může nadále poskytovat své stránky tomu, co je pro lidské společenství nejpodstatnější – komunikaci a sdílení.

Za těch více než deset let, co Občanské sdružení Písecký svět existuje, se okruh našich přátel, přispěvatelů a spolupracovníků proměňuje a vyvíjí, někteří se stěhují z Písku pryč, nastupují na mateřskou či odcházejí pracovat jinam, jiní se zase objevují... Jak si přečtete na dalších stranách, na nějakou dobu se teď chystá odmlčet **Katka Literáková (str. 10)**, která tak obětavě spoluvytvářela skvělý obraz Domáciho hospice Athelas v očích a především v srdcích Písečáků. Byla u zrodu většiny bezvadných akcí, jež se na podporu Athelasu konaly a konají... Přeju jí ze srdce, aby dokončila úspěšně, s vnitřním klidem a ve zdraví vše, na co si teď potřebuje soustředit, a aby z píseckého veřejného života nezmižela natrvalo – jen na uklidněnou dodám, že ji v následujících měsících čekají, jak sama napsala, „knihy a skripta“, tak na ni myslíme. A díky za všechna její krásná slova, která jsme vám na stránkách Píseckého světa mohli přinášet.

Stejně velký dík posílám našemu dalšímu vzácnému dlouholetému spolupracovníkovi – **Rosťovi Homolovi (str. 13)** z písecké nemocnice, který naopak slibuje, že s námi bude své příběhy a myšlenky sdílet dál, protože, jak napsal: „pokud máme co dát a bude to užítku, Pán Bůh to podpoří...“ Děkuji za perfektní články dalšímu oblíbenému píseckému autorovi – **Karlu Peclovi** – i jeho bývalé muzejní kolegyni **Ireně Mašíkové Konstantové**.

A chtěla bych tu jmenovat i další skvělé spolupracovníky z píseckých škol a neziskovek, z Naděje a z Podčáry, z Červeného kříže a písecké Charity, když oni se mi sem všichni nevejdou... :-). Moc děkuji za velkou podporu řediteli Prácheňského muzea **Jiřímu Práškoví**, řediteli Sladovny **Adamu Langerovi**, **Štěpánce Činátlové**, která zajišťuje spolupráci s Městskou knihovnou Písek... Zdravím na dálku **Toma Dvořáka** z Louisiany a písecké hasiče, mezi nimiž se vám určitě jako první vybaví **Lukáš Nebes**, nádherné příspěvky, fotky i slova podpory posílal **Libor Šejna** z Makova... A další a další.

Lidiček, kteří pomáhají, aby Písecký svět vyšel, je mnoho. Určitě ale ještě musím zmínit našeho grafika, což je **Zdeněk Dovolé**, který upravuje a vylepšuje fotky a celkovou podobu novin a vždy neuvěřitelně mile, profesionálně a ochotně opravuje i v poslední chvíli před odesláním do tiskárny všechny chyby, které se mi ještě daří vychytat... A tak se prosím nenechte přesvědčit, že jsme na tom v naší společnosti nějak špatně. Pravda, vrcholní politici neměli nikdy tak malou důvěru a nedělali tak šílené přešlapy, jako v poslední době, ale do nového roku můžeme věřit sami sobě, svým přátelům a všem dobrým lidem :-).

ZDENKA JELENOVÁ

O ceně vody rozhoduje zastupitelstvo

(AD: Cenu vody v Písku naši zvolení svěřili cizincům (PS 23/2023))

V minulém čísle vyšel článek, který již v nadpisu uvádí, že rozhodování o ceně vody bylo svěřeno cizincům. Není to pravda. O ceně vody rozhoduje vždy zastupitelstvo města Písek. Jedná se o každoroční materiál, který je předkládán a schvalován ke konci roku, stejně jako tomu bylo v roce letošním. Jestli se někteří zastupitelé vnitřně identifikují jako cizinci, mi není známo.

Co se týče ceny, Písek patří mezi města s nejnižší vodou v České republice. To dokládá i mapa, která byla k původnímu článku přiložena. Tato mapa zároveň vyvrací tezi, že tam, kde je voda spravována vlastní městskou společností, je levnější.

Veškerá vodohospodářská infrastruktura patří městu, úprava vody, vodovodní i kanalizační řady, stejně jako čistírna odpadních vod. Město Písek se tohoto majetku, na rozdíl od jiných obcí (které pak majetek komplikovaně získávají zpět), nikdy nezabavilo. Co tedy správa vodohospodářské infrastruktury vlastně znamená? Správa znamená provozování, opravy a údržbu. Například pokud někde praskne roura, tak jí správce musí opravit. Pokud se někde ucpe kanál, tak ho správce musí vyčistit. Jedná se o servis sítě.

Rozjízdit novou vlastní společnost je velmi náročné. Můžeme to vidět v živém přenosu v případě seniorského domu Sovova. Je nutné sehnat desítky odborných zaměstnanců. Jejich přechod z původní společnosti do nové není automatický. Náročnější než sehnat zaměstnance, by bylo zajistit potřebnou techniku. V tomto případě by se jednalo o vybavení za minimálně 50 milionů korun. A stejně by nová společnost nedisponovala veškerým vybavením, kterým nyní disponuje současný provozovatel, který může tu nejdražší techniku sdílet s dalšími svými pobočkami. U větších společností se navíc projevují tzv. úspory z rozsahu. Těch jednotlivé malé městské společnosti dosáhnout v žádném případě nemohou. Vstupní náklady se musí promítnout do ceny vodného

a stočného. Provozování vodohospodářské struktury vlastní společností by v tuto chvíli znamenalo skokové zvýšení ceny, mnohem větší než je odsouhlasené navýšení o 4 % pro příští rok.

Vlastnictví správcovské společnosti nemá vliv na cenu vody. Pokud bychom cenu vody hodnotili dle původně přiložené mapy, došli bychom ve většině případů k opačnému závěru, že zpravidla vlastní společnosti jsou dražší než společnosti cizí. Jinými slovy, městská společnost může být a zpravidla bývá dražší, než soukromý subjekt. Není to jen v případě vody. Stejný stav lze spatřit i v případě tepla. Soukromá společnost mnohdy prodává levnější teplo než společnost městská. Jak v případě vody, tak i tepla, závisí cenotvorba především na místních podmínkách. Cena vody je regulována zákonem o vodovodech a kanalizacích, respektive prováděcími vyhláškami. Na dodržování dohlíží Specializovaný finanční úřad. Do ceny vody lze promítnout jen tzv. oprávněné náklady. Výše zisku je také regulována bez ohledu na vlastnictví společnosti.

O dosažení zisku se snaží každá společnost. Nezávisí na tom, jestli je vlastněná městem nebo jinou společností. Zisku dosahuje například písecká teplárna. Například v minulém roce to bylo cca deset milionů korun. Jedná se ale i například o městské služby, které jsou také ziskové (pokud by tomu tak nebylo, bylo by to velmi špatně) a mají značné množství prostředků uloženo v povinně vytvářeném rezervním fondu. V žádném případě není pravdou, že by zisk v řádu stovek milionů byl vyveden do zahraničí. Za poslední dekádu se průměrný roční zisk současného provozovatele pohyboval okolo tří milionů korun ročně.

V případě rozhodování o způsobu provozování vodohospodářské infrastruktury byla zpracována velmi podrobná analýza, právní a ekonomické zhodnocení, organizační náročnost, byla zahrnuta veškerá rizika. Výsledek byl analýzy byl jednoznačný. Proto bylo rozhodnuto o zahájení koncesního řízení, stejně jako je tomu ve většině měst v České republice.

Kdo bude čistit kanály nebo opravovat prasklé trubky nepovažují za záležitost strategického významu. Vlastnictví vodohospodářské infrastruktury, rozhodování o ní a veškerý vliv nad ní patří a vždy bude patřit plně městu Písek. To je zcela zásadní. Provozování vlastní společností by v současné chvíli znamenalo významné navýšení ceny vodného, a to rozhodně odmítáme. Všichni můžeme pozorovat nárůst cen a velkou inflaci překračující deset procent. I přesto mám některé dobré zprávy. V případě vodného a stočného dojde k navýšení jen o čtyři procenta, cena za městskou hromadnou dopravu zvyšována nebude, nebude navýšován ani poplatek za odpady ani nedochází ke zvýšení cen tepla.

MICHAL ČAPEK, starosta města Písku

Zprávičky z Písku a okolí

ZŠ Cesta a obyčejná krabice?

Základní škola Cesta se již šestým rokem zapojila do projektu Krabice od bot. Obyčejná krabice od bot totiž dokáže vykouzlit neobyčejný úsměv na dětské tváři, když ji naplníte dárky a věcmi pro radost. A to je cílem tohoto projektu: udělat na Vánoce radost dětem z rodin v tíživé životní i finanční situaci. Ve spolupráci s Českobratrskou církví evangelickou ve Volyni jsme obdrželi seznam dětských přání. Žáci ze ZŠ Cesta se pak společně

podíleli na jejich splnění. Nakoupili různé hračky, oblečení, sladkosti, psací potřeby. Krabice zabalili do vánočního papíru a označili křestním jménem obdarovaného. Paní farářka si krabice vyzvedla a již putují na konkrétní adresy, kde věříme, že o Vánocích potěší. Jsme rádi, že jsme mohli udělat radost svým vrstevníkům, kteří nemají v životě tolik štěstí. Byla to skvělá příležitost udělat něco hezkého pro potřebné a prakticky si tak připomenout jednu z důležitých vánočních myšlenek.

BLANKA VĚTROVSKÁ

Trampolíny na hřišti v Lipové aleji

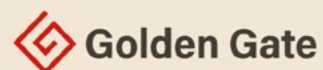
Dětské hřiště v Lipové aleji se rozrostlo o další herní prvek. Přibýly zde barevné trampolíny zabudované v zemi, které jsou ve tvaru panáka. Plocha kolem nich je tvořena měkkým gumovým povrchem. Nový prvek byl dokončen v závěru listopadu, i když to původně mělo být dříve. Dodavatelská firma jej musela předělovat, protože ho lidé ještě před dokončením poškodili. „Prvek byl oběhán páskou a byl na něj zakázán vstup, mnoho lidí to ale bohužel nerespektovalo. Rodiče nechali své děti na trampolínách skákat, i když byli upozorněni na to, že prvek není ještě dokončený a hrozí, že jej

poškodí, nebo se jejich potomek může zranit. Kvůli jejich neukázněnosti se prodloužila doba realizace,“ řekl starosta Michal Čapek. -MŮ-

Fazole na sněhu

Ve středu dne 6. prosince využily děti ze Základní školy Fazole v Písku podmínky, které jim poskytlo mrazivé počasí a vyrazily vlakem do Čížové, kde na místním kopci strávily čas plný radovánek, které umožnila bohatá sněhová nadílka. Mimo obligátní koulovačky, bobování a stavění sněhuláků (nebo to byly děti obalené ve sněhu?) jsme využili pobytu v přírodě k tělesné výchově, utužování kolektivu, dovádění a dozvěděli jsme se i leccos o transformaci skupenství vody. Tato akce měla velmi pozitivní ohlas u dětí i samotných učitelů, všichni se vrátili zpět domů rozjaření, unavení, ale s úsměvem a ruměnci ve tvářích. Jen několikery boby to již nerozdýchají...

Kamila Zelenková, ZŠ Fazole

Vracíme penězům hodnotu

Ochraňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

MONTEA CZ s.r.o.

ELEKTROINSTALACE

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

MĚSTSKÁ KNIHOVNA PÍSEK

09 01
18 00
20 24

PROMÍTEJ
I TY!

Projekce dokumentárního filmu s názvem Ženy za volantem: Příběhy z cesty po Pamíru. Dvě kamarádky z Velké Británie vyrazily na roadtrip po proslulé Pamírské dálnici, která se vine skrz Kyrgyzstán, Uzbekistán a Tádžikistán, aby zjistily, jak se v těchto zemích žije ženám. Následuje debata s Kateřinou Slabovou.

ŽENY ZA VOLANTEM

Režie: Hannah Congdon, Catherine Haigh
Země původu: Velká Británie
Rok výroby: 2022

Stopáž: 96 min.

promítáme
ZDARMA

úterý
09. 01. 2024
18:00 hodin
sál

Prodejna Ráj sýrů

Písek, Drlíčov 143

nabízí široký výběr ovčích, kravských a kozích sýrů, klobásy, sušenou panenku, paštiky, krájené biomáslo, čerstvou brynzou, pražené mandle, med, klobásy a špek z mangalice, od chovatele...

DARUJTE DOBROTY S PŘÍBĚHEM:

naložené hermoše, tvarůžky, romadury, utopence.

Přijímáme objednávky na

VÁNOČNÍ BALÍČKY - tel. 776 545 959

Můžete darovat také
dárkové poukazy!

Totální šok: nový bazén bude bez vody

(AD: Důležitá zpráva pro občany – PROHRÁLI JSTE! – PS 23/2023)

Zastupitelé sice odsouhlasili stavbu nového bazénu, ale zároveň odsouhlasili, že v rámci úspor bude bazén bez vody. Ohřev vody a její filtrace totiž tvoří největší část provozních nákladů bazénu, a právě zde je možné hledat úspory. Děti nemusí po tobogánu jezdit, ale mohou si ho proběhnout, i to přinese jistě dostatek zábavy, věří vedení města. Samozřejmě jsou úvodní věty absurdním nesmyslem, zcela ve stejném duchu je však článek politického uskupení Písek srdcem a rozumem, na který tímto reaguji.

V roce 2013 v referendu občané 90 procenty rozhodli o přemístění plaveckého bazénu. Na základě toho byla zastavena stavba již připraveného plaveckého bazénu na původním místě. Velmi dobře si pamatuji, že kdo chtěl bazén pod hradbami, byl v té době naprostý vyvrhel. Intenzivně se hovořilo o tom, že Písek má historickou šanci napravit chybu minulosti a přemístit bazén z nevhodné lokality. V roce 2012 lidé podepisovali petici proti bazénu na současném místě a následně se z vůle občanů konalo referendum, které jasně rozhodlo. Referendum je závazné a platné. Nemá žádnou dobu expirace, ať se to někomu líbí nebo ne. Stejně jako nemůžeme např. říct, že se nám nelíbí stavební zákon, tak se na něj vykašleme, tak nelze říct, že se nám nelíbí výsledek referenda, tak ho budeme ignorovat. Referendum je pro zastupitele zákonem, něčím, co je zavazuje. Nelze bez nového referenda konat nic jiného než přemístit bazén ze současné lokality. Zastupitelstva byla povinna dělat vše proto, aby vůle občanů z roku 2013 byla naplněna co nejdříve. Bohužel tak mnozí předchozí zastupitelé nekonali.

Kromě toho, že v případě rekonstrukce by bylo zcela nezbytné nutně vyhlásit nové referendum (a doufat, že přijde dostatečný počet občanů), tak je podstatné sdělit další důležitou skutečnost. Odpůrci nového bazénu nemají odvahu říct lidem prostý fakt, že na rekonstrukci je třeba projekt. Možná si čtenáři pamatují nedávnou kauzu s panelovým domem v ulici Třebízského. V tomto případě měla Domovní a bytová správa Písek pochybit tím, že nezpracovala projekt a nepožádala o stavební povolení na výměnu meziokenních vložek a nátěru fasády. I u takto stavebně jednoduché věci je třeba projekt mít. Je pak smutné poslouchat nepravdy o tom, že k rekonstrukci v odhadované hodnotě 200 milionů korun není třeba žádný projekt a žádné stavební povolení. To je totální lež. Zastánci rekonstrukce by si měli stoupnout před občany, které balamutí, a férově jim říct, že ceny projektů se pohybují okolo 3–5 % ceny díla. V případě částky 200 milionů korun by se jednalo minimálně o 6 milionů korun na další, v pořadí již třetí, projektovou dokumentaci.

Když již byla zmíněna čísla, je třeba říct, že částka za celkovou rekonstrukci do 200 milionů je zcela vymyšlená. Pokud se podíváme do blízkého Tábora, vidíme, že částečná rekonstrukce vyšla v dřívějších cenách, ještě před masivním

nárůstem cen stavebního materiálu a energií, na 170 milionů korun. Nyní mají Táborští v plánu rekonstrukci té hlavní části, bazénové vany, a to je rozpočtováno je ve výši 47 milionů, to jsme již na 220 milionech a vůbec se ne bavíme o části venkovní! V Karviné proběhla kompletní rekonstrukce tamějšího bazénu, zcela srovnatelného s bazénem píseckým, a cena rekonstrukce bez venkovní části činila 400 milionů korun. Informace o těchto rekonstrukcích si lze snadno dohledat. Částku odhadovanou na rekonstrukci si někteří písečtí zastupitelé vycucali z prstu. Rekonstrukci se opravdovému nic neušetří, nehledě na to, že celý proces přípravy trvá dlouhé roky.

Další nepravdou článku je, že nebude možnost koupit roční permanentku. Proč by to nemělo být možné? Také není pravdou, že závěrečná zpráva výboru pro bazén nebyla schválena. Je to další lež. Byla odsouhlasena většinou členů výboru, zpráva včetně jmenného hlasování je veřejná. Svým příspěvkem uskupení překonalo svůj vlastní rekord v počtu nepravd na jeden článek.

V případě výstavby bazénu je třeba bohužel konstatovat, že zatím není vyhráno. V této fázi bylo již město několikrát, již třikrát bylo zrušeno výběrové řízení. Dokud není podepsána smlouva se zhotovitelem, je předčasně se radovat. Již bylo avizováno, že někteří udělají vše pro to, aby se občané v novém bazénu nikdy nevykoupali. V minulosti již došlo k obstrukčnímu jednání v případě výběrového řízení, např. pokládáním nesmyslných dotazů přes nastrčenou zahraniční společnost. Vlastní přebujelý ego a neschopnost přijmout jiný názor je pro některé zastupitele příznačné.

Co se týče zastupitelstva, nikdy nebylo v případě bazénu hlasováno tak jasnou většinou jako nyní. Na zastupitelstvu nezaznělo ze strany odpůrců nového bazénu nic nového, stále ty stejné navcikené básničky.

Pokud bylo zmíněno, že zastupitelé již měli být rozhodnutí (do hlavy nikomu nevidím), tak to je třeba kvitovat. Bylo by naopak velmi smutné, pokud by o zásadním tématu zastupitelé neměli veškeré informace dopředu a rozhodovali se spontánně na místě. Pokud tak činí zástupci Písek srdcem a rozumem, je to velmi smutný výsledek jejich práce.

Pokud již zmiňuji „práci“ tohoto uskupení, jedním z největších zklamání pro mne bylo, když

Plavecký bazén v Písku byl vybudován v roce 1983.

jsem v úvodu svého mandátu svolal schůzku všech zastupitelů, a zeptal se jich, co by chtěli pro občany realizovat, jaké mají priority, že na tom můžeme společně pracovat. Odpověď zastupitelů z tohoto uskupení byla jednoznačná: my pro občany nechceme nic, my jsme opozice a není naším úkolem něco pro občany dělat. Jak řekli, tak většina z nich činí a nedělá vůbec nic. Světlou výjimkou je pan Lukáš Nebes, který pro město dělá mnohé. Ten prosazoval zahájení rekonstrukce hasičského domu. Jeho požadavek jsme akceptovali a příští rok bychom dům chtěli zateplit a vyměnit okna. Jakýkoliv nápad je vítán ze strany všech zastupitelů. Ovšem část opozice chce jen bořit a chystané akce zastavovat, ale kloudného nápadu pro občany nejsou schopni.

Velmi intenzivně uvažují o tom, jak naložit s lokalitou po bazénu pod hradbami. Velmi by se mi tu líbila venkovní plovárna. Zmizela by kritizovaná nevhodná stavba bazénu, na hradby by byl ničím nerušený výhled. Byl by využit venkovní padesátimetrový bazén. Skutečností je, že opravdu není v dobrém stavu. Nejde o vypadané dlaždičky. Veškeré plochy v jeho okolí jsou vlastně střechou nad zázemím a ta je v havarijním stavu. Bazénová vana by byla snad použitelná, jenže uvnitř vany je zabudován centrální rozvod vody, který je rozpadlý. Možnost venkovní plovárny na původním místě včetně případné ceny je ale nezbytné prověřit.

Věřím, že po letech bazénové agonie bude tato nešťastná otázka definitivně vyřešena. Neprohráli občané, kteří o přemístění drtivou většinou rozhodli, ale prohrála uražená ega některých zastupitelů, kteří v případě zdárného dokončení výstavby přijdou o svůj jediný politický program. Výstavba bazénu žádným způsobem neohrozí další investice. V těch budeme nadále pokračovat.

MICHAL ČAPEK, starosta města Písku

Venkovní bazén je třeba neprodleně opravit!

Nejsem příznivcem dlouhých debat a myslím, že okolo výstavby nového bazénu bylo řečeno již mnoho. Zúčastnila jsem se mimořádného zasedání zastupitelů konaného dne 20. 11. 2023 a plně se občansky ztotožňuji (a myslím, že nejsem sama) zejména s příspěvkem do debaty pana Beneše.

Protože rozhodnutí o stavbě nového bazénu je politické, jak se vyjádřil pan Martin Brož v Píseckých postřezích ze dne 22. 11. 2023, a je zdůvodněno zejména platností referenda z roku 2013, jak se vyjádřil pan starosta Čapek tamtéž, ve vydání z 6. 12. 2023, musí být samozřejmě také platné rozhodnutí zastupitelstva související s tímto referendem, a to, že stávající bazén a tím se rozumí celý areál, se bude do doby, než se postaví nový, udržovat a opravovat.

Proto je tedy v příčinné souvislosti nutné stávající bazén neprodleně opravit a zprovoznit ho pro veřejnost, což se v současné době týká zejména venkovního areálu, aby tím došlo k nápravě dvacetiletého prodlení s výše uvedeným rozhodnutím zastupitelstva z roku 2013.

Závěry odborného posudku firmy DIAGNOSTIKA STAVEB, který byl vypracován jako součást posouzení rekonstrukce stávajícího areálu, uvádějí u zkoumaných konstrukcí, že jsou v dobrém stavu a jedná se u nich o realizovatelné opravy s prognózou provozování stávajícího bazénu dalších 25 – 30 let.

Navic podle „Přehledu oprav starého bazénu 2020-2023“, který je k dispozici na stránkách Města Písek, činí náklady na tyto opravy **12.562.033,89 Kč**; proti tomu výpočet nákladů na demolici stávajícího bazénu, které jsou uveřejněny tamtéž, činí **34.952.245,- Kč**. Z toho vyplývá, že oprava starého bazénu je ekonomicky výhodnější než jeho demolice.

Ještě v roce 2013 byla v provozu i venkovní padesátka. Po referendu se ale do jeho oprav přestalo investovat...

Vidím tedy jasný a nejen politický důvod, proč tyto opravy provést – a to zejména proto, že realizace nového bazénu je v nedohlednu, a když se podívám na odborné posudky podloží místa navrhované stavby nového bazénu, tak možná budeme rádi, že se povede stávající plavecký bazén zachránit pro další generaci plavců.

Veškeré finanční a odborné podklady, ze kterých jsem čerpala, a informace jsou k dispozici na stránkách města Písek pod odkazem Písek News – Výbor pro bazén – podklady pro jednání výboru.

JANA HORČIČKOVÁ

Písecké strážníky zaměstnávají opilci i drobné krádeže

Městské strážníky v posledních týdnech zaměstnávají opilci, výtržníci i drobné krádeže v supermarketech, ty mají na „programu“ často i několikrát denně. Neřeší ale jen záležitosti veřejného pořádku, vyjíždějí i na pomoc lidem, kteří upadnou a jejich blízcí je nedokážou zvednout. V takových chvílích jsou silně paže strážníků k nezaplacení.

Během listopadu vyjížděla městská policie hned ke dvěma opilým mužům, kteří „nadýchali“ přes čtyři promile. Oba obtěžovali okolí, pokřikovali na kolemjdoucí, jeden z nich se dokonce domáhal finančních darů. Prvnímu přístroj na měření alkoholu v dechu ukázal 4,41 promile, druhému, který budil veřejné pohoršení jen o pár dní později, dokonce 4,75 promile. Oba opilce strážníci odvezli do Českých Budějovic na „záchytku“. Tam skončila i žena, která se v Sadové ulici povalovala po zemi a pokřikovala na lidi. Vzhledem ke svému stavu nebyla schopna absolvovat dechovou zkoušku. Všem třem vytečnickům byla uložena pokuta.

Jako neocenitelná se jeví síla, kterou strážníci disponují. Hodiny strávené v posilovně jako když najdou ve chvíli, kdy někdo potřebuje postavit na nohy. A takových případů není málo. Většinou se stane, že starší nebo třeba nemocný člověk doma upadne a sám, ale ani s pomocí blízkého, nedokáže vstát. Strážníky si přivolala i žena, která upadla na chodníku v Šobrově ulici, kde v tu chvíli nebyl na blízku nikdo, kdo by jí pomohl. „K chůzi sice použila chodítko, ale zamotala se jí hlava a upad-

la. Strážníci jí pomohli vstát, a i když se nezdálo, že je zraněná, pro jistotu jí přivolali sanitku, která ji převezla na vyšetření do nemocnice,“ popsal jeden z případů zástupce velitele Městské policie Písek **Jaroslav Rapant**.

Strážníkům se v listopadu také podařilo odhalit dva muže, po kterých pátrala Policie ČR. „Na hlavním vlakovém nádraží řešila hlídka dva mladíky, kteří slovně obtěžovali cestující. Při nezbytných úkonech zjistila, že po obou bylo vyhlášeno pátrání, a tak oba zajistila a převezla na služebnu Policie ČR,“ řekl k dalšímu případu Jaroslav Rapant.

Kvůli drobné krádeži elektroniky vyjíždějí strážníci do jednoho ze supermarketů v Nádražní ulici. Muž z Českých Budějovic se k činu přiznal. Strážníci navíc zjistili, že byl již v minulosti potrestán za podobnou trestnou činnost, a proto ho odvezli na služebnu Policie ČR. Strážníci pomáhali také policii a hasičům zajistit místo dopravní nehody na Pražské ulici, kde si nákladní auto prorazilo nádrž o víko kanálu, a kvůli tomu mu unikaly provozní kapaliny na vozovku.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí

ŠTASTNOU CESTU POHODOVÝM ROKEM 2024! A nezapomínejme, že přes všechny těžkosti žijeme v nádherném městě vedle kouzelných Píseckých hor... Foto Martin Zborník

Stříbrný vítr představí v Podčáře 26. – 28. 1. deset skvělých ochotnických souborů

Divadlo Pod čarou bude ve dnech 26. – 28. ledna 2024 pořádat již 6. ročník divadelní přehlídky Stříbrný vítr. Na dvou scénách Podčáry se postupně představí 10 ochotnických souborů z různých koutů Česka. Na vše bude dohlížet a hodnotit odborná porota, která ocení nejlepší inscenaci, herce, herečku a scénu. Znovu se můžete těšit na veřejná hodnocení poroty a diskuze s diváky. Hostem dalšího divadelního setkání herců s diváky bude herec Jan Potměšil z Divadla Kašpar.

„Po loňském úspěšném ročníku, který jsme mohli uspořádat již bez omezujících proticovidových opatření, jsem rád, že mohu návštěvníky, a hlavně účinkující, pozvat do Písku na 6. ročník festivalu ochotnického divadla Stříbrný vítr, soutěžní nepostupovou přehlídku divadelních souborů s odbornou porotou a doprovodným programem,“ zve na další divadelnické setkání ředitel festivalu **Tomáš Franců**.

S myšlenkou piseckého divadelního festivalu Stříbrný vítr přišel v roce 2019 principál Divadla Pod čarou Miroslav Pokorný. „Samotným názvem vzdáváme hold Fráňu Šrámkovi, básníkovi spojenému s Pískem a řekou Otavou. Mírovu ideu pak nesli na svých ramenou herci – členové Podčáry a jejich přátelé, úspěšné divadelní hry s názvem **O 14 dní dříve aneb Svoboda nadvakrát**,“ upřesňuje Tomáš Franců.

Festival Stříbrný vítr podpořilo také Město Písek z grantového programu na podporu kultury a cestovního ruchu.

Čtvrtek 25. 1. – doprovodný program

18:00 Pohádka herců - žáků a učitelů ze ZŠ J. K. Tyla v Písku – **O staré vrbě** (70 minut, velký sál)

Pátek 26. 1.

16:30 Zahájení festivalu (velký sál)

16:40 Březnický a Rožmitálský divadelní spolek – **Dámská šatna** (80 min, velký sál)

18:15 Divadelní spolek Prácheňská scéna v Písku – **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy** (95 min., velký sál)

20:30 BDS Lužnice, o.s. Bechyně – **Kdo se bojí Beatles** (110 min. vč. př., velký sál)

22:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)

23:00 **Doprovodný program** – kytarový JAM

Sobota 27. 1.

10:30 Divadelní společnost Jablonský Jindřichův Hradec – **Jméno** (120 min, velký sál)

13:30 Divadelní spolek Rádobydivadlo Klapý – **Skořápká** (90 min, velký sál)

15:15 Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice – **Píseček** (60 min, malý sál)

Jednotlivá představení uvádějí členové Podčáry s přáteli krátkými scénkami. Ilustrační foto Dan „Hendrix“ Čížek.

16:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)

17:30 Zmatkáři Dobronín, z.s. – **Uděláte mi to znova?** (110 min. vč. př., velký sál)

20:30 Tvůrčí skupina pokročilých při DS Čelakovský Strakonice – **Vrátila se jednou v noci** (120 min., velký sál)

22:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)

23:00 **Doprovodný program** – kytarový JAM

Neděle 28. 1.

11:00 DK Jirásek Česká Lípa – **Ženitba** (75 min, velký sál)

13:15 **Beseda nejen o divadle** – herec Jan Potměšil, moderuje **Tomáš Jehně Jiřík** (malý sál)

14:30 DSJV Sázava – **Dokonalá svatba** (115 min. vč. př., velký sál)

16:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)

17:10 Zakončení přehlídky, vyhlášení (velký sál)

Sledujte Facebook festivalu Stříbrný vítr (<https://www.facebook.com/stribnyvitripisek>) a stránky Divadla Pod čarou (www.podcarou.cz), kde budeme přinášet aktuální informace.

ZBYNĚK KONVIČKA

Na vánoční téma: zakázané cukroví aneb podnikatel není hospodář...

Zúčastnil jsem se diskuze o honu, který náš stát nově pořádá na ty, kdo se rozhodli napéct vánoční cukroví nejen pro sebe. Budou se dělat kontroly, které podle popisu předem vypadají jako když inkvizice za rekatolizace hledala Bibli kralickou.

Jeden diskutující to přirovnal ke komunismu. Namítl jsem mu jednak to, že toto je projekt ultrapravic v dnešním kapitalistickém konkurenčním boji (podle mého nejostřejším v dějinách vůbec) mezi velkými soukromými korporáty a malými soukromými živnostníky – pro prospěch soukromých korporátů. A ten s komunismem věru nemá nic společného. Pak jsem mu taky připomněl, že za minulého režimu lidé napekli cukroví třeba pro celý barák, vzali za to i peníze, a nic se jim za to nestalo. Na rozdíl ode dneška. On argumentoval, že podnikání tehdy bylo zakázáno – a snesla se na něj celá sprcha vzpomínek čtenářů na to, jak oni sami nebo jejich příbuzní měli za minulého režimu autoopravářskou nebo krejčovskou dílnu (vzpomínáte, čím se živila maminka Štěpána Šafránka z Básníků?), či vedli domácnosti bohatším rodinám. Nehledě na sedláky, kteří když přežili tlak 50. let a ubránili se vstupu do JZD, hospodařili dál soukromě. Jiní byli jak v JZD, tak měli i soukromé záhumenky (ty jsem, jsa z vesnice, dobře znal).

To, na co byl minulý režim alergický, bylo zaměstnávání druhých lidí – určité typy živností v rodině byly povolené a registrované národními výbory, a v letech 1968-70 a 1988-90 bylo kupříkladu restauracím, které byly v komunálu málo rentabilní, nejen povoleno, ale dokonce doporučeno zesoukromnit (v NDR nebo v Polsku byly soukromé po celou dobu minulého režimu).

Jeden diskutující našťávně napsal, že jeho rodina dostala v roce 1945 grunt v Sudetech, který obhospoďovala až do roku 2005, kdy grunt zahubila konkurence korporátů. Což je, jak už bylo řečeno, to, oč tady běží: že nenažrané korporáty s produktem vyšším než státy (třeba Albert letos svým – v drtivě většině zahraničím – akcionářům vydělal na dividendy 2 miliardy NAVÍC...), si přece nenechají vybrat rajón tisíce poctivých českých kuchařek, které pečou cukroví doma s dětmi a dávají do něj právě máslo a domácí marmeládu. No a na boj tohoto druhu je přece nejlepší si najmout stát...

Onen diskutující, co bránil velkokapitalismus, se ovšem nedal a napsal bývalému soukromému hospodáři větu, která mě úplně uchvátila: „Hospodaření a podnikání jsou dvě různé věci.“ Ano, to je naprosto přesně! Soukromý hospodář je totiž ten, kdo se uvážlivě stará a – často i v neprospěch

svého výděлку – bere v úvahu nejlepší dobro všeho, co je v jeho hospodaření zúčastněno, včetně „entit“ jako jsou sousedé, rodná obec, národ, estetická kultura či příroda. Ne nadarmo ze stejného kmene jako HOSPODÁŘ pochází slovo HOSPODIN. Naproti tomu PODNIKATEL PODNIKÁ cokoli, kdykoli a v konečném důsledku proti komukoli – jen ve prospěch svého PODNIKU a jeho výděлку.

Milí OSVČ čtenáři tohoto příspěvku, do které z těchto dvou kategorií patříte vy?

TOMÁŠ KOLOC

autor je redaktorem Krajských listů (www.krajskelisty.cz), sdíleno z jeho FB stránky

Loutkové divadélko Nitka

• **Neděle 17. prosince:**
Narození Ježíška – loutková vánoční hra pro nejmenší doplněná koledami

Začátek ve 14:30, vstupné 50 Kč, rezervovat vstupenky nelze – přijďte včas!
LD Nitka Písek, **Bakaláře 43/6** (vedle Charity), tel. **605 845 890**, www.nitka-pisek.cz.

PIŠTE NÁM své názory!

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na www.piseckysvet.cz.

ZDE MOHL BÝT VÁŠ INZERÁT ZA 300 Kč

Text inzerátu můžete poslat e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS na tel. **704 369 155**.

Vánoční dárek z hřebčince

Zemský hřebčinec v Písku nabízí tradiční koňský kalendář pro radost po celý rok 2024. Nástěnná verze ve formátu A3 stojí 200 Kč, stolní 120 Kč. K dispozici je v kanceláři hřebčince (7.00 – 15.30 hod) nebo na tel. **724 981 194**.

Athelas: ...protože se taky potřebuju

Děkuji, přátelé! Kdybych řekla za celý náš hospic jen tohle jedno slovo – „děkuji“, vyjádřilo by to všechno, co jsme cítili po aukci uměleckých děl.

Možná si pamatujete na ten můj sen. Tak dobře, no, nevyplnil se.

(Naštěstí!) Obrazy se nikde neválely rozšlapané, prázdný sál s posledními otrávenými hosty jsme také nazažili a díky vám všem, kdo jste tam s námi ten večer byli, i vám, kdo jste na dálku drželi pěsti z postelí s čajem s medem v ruce anebo z adventních trhů někde mimo Písek, jsme si myslím vcelku důstojně a i vtipně mohli vyzkoušet, jak se taková aukce dělá.

Tak heleďte, katalog jsme měli – na webu i tištěný (děkuju ti, nejtrpělivější Haničko Hemalová, protože málokdo ocení veřejné práci grafiků, kteří jsou ale také umělci a s láskou připraví už měsíce dopředu tu náladu celé akce...), měli jsme i opravdické aukční kladívko, jak jsme slíbili. Pan ředitel Prášek mi vyprávěl, že se na něj díval a říkal si: „Oni mají podobné kladívko jako my!“ – při bližším ohledání pak zjistil, že to je muzejní kladívko, které dobře zná. Nejen, že jsme muzeum stáhli o osobní záštitu pana ředitele, ale i o stojany na obrazy a kladívko samotné. Prostě díky!

Možná vás bude zajímat finální vydražená částka, a to se prosím posadte, protože je šokující: vydraženo štedrými dárci ve veřejné aukci za 176.000 Kč a 106.500 Kč v tajné části aukce, celkem tedy 282.500 Kč.

Neuvěřitelná částka na první pokus o benefiční aukci. Štedrost vás dárců nezná mezí, zdá se. Víme přesně, na co ty peníze, získané v téhle adventní době, použijeme. Na léky a zdravotnický materiál pro naše pacienty a jako už častokrát také na

benzin a naftu do všech aut, která se každé ráno rozjíždějí od hospice do všech koutů Písku a Písecka na návštěvy za hospicovými pacienty. Nedá mi to a musím opět jako vždy poděkovat i těm, kdo občas nejsou během akcí vidět, ale kteří jsou rukama i ústy našich událostí – dobrovolníkům. Díky za každou minutu, kterou strávíte ve službě dobré věci – bylo vás zase víc než TŘICET. A já nechápu, že se vždycky nakonec objevíte v pravý čas. Boží požehnání, řekla bych.

A tak bych mohla pokračovat dál a dál a dál...ale vy to víte, jak to je. Ti, kdo pomáhají, vědí, že na ně s vděčností myslíme dennodenně. Kdybyste se nenášli na těchto řádkách, najdete se v našich srdcích. Jeeeee! To se mi povedlo, to mám skoro radost sama ze sebe. A teď asi přichází čas, s posledním číslem tohoto roku, abychom se maličko ohlédli. Za uplynulým rokem, možná za uplynulými roky...

Hospic pracuje dál. Díky Bohu. Byly doby, kdy jsem vám psala o pomoc, protože jsme ji skutečně naléhavě potřebovali. Byly týdny či měsíce, kdy jsem si říkala, že o pomoc psát nebudu, protože už toho po vás chceme moc. Kde je ta hranice – dodnes nevím. Snad tam, kde ji prostě cítíme. Ne všechno se dá urvat logikou. A tak jsem sobě i vám vždy otevřeně přiznávala, že hledání pomoci a podpory pro hospic je něco, co se učíme. Nechtěli bychom chtít příliš (to je také lingvistický skvost, jen co je pravda). A zároveň je jasné, že se musíme postarat o to, aby hospic mohl dělat tu péči o druhé, kvůli které tu je. Nevíme, jak to bude v příštím roce, to je ve hvězdách prozatím, ale tenhle rok, který se chýlí ke svému konci, dopadl (nejen finančně) – zejména díky vši té pomoci od vás – pro hospic Athelas moc dobře. Vděčnost – opět. A pak, je tu jedna osobní cesta. Ta má.

Ohlídím se za téměř třemi lety, kdy jsem si s vámi „povídala“ přes tyhle řádky v Píseckém světě. A vy jste mě občas potkávali a říkali jste, že jste ten nebo

ten článek četli, že se vás to nebo ono třeba i maličko dotklo. Byla jsem ráda. Na začátku těchto sdílejších pokusů a prvními tanečky s novinovými stránkami jsem se bála, jestli sem takové... říkejme tomu třeba úvahy nad životem, světem, souvislostmi... patří. Ale z Píseckého světa mne nikdo „nevykopnul“, tak jsem psala dál. Jak šel čas. Jak jsme pořádali nejrůznější akce a setkání. Jak se děly události ve světě i v našem městě, i v athelasovém vesmíru. Psala jsem si s vámi tak, jak mi to zrovna šlo či nešlo. Každopádně snad upřímně. A tak chci být upřímná i teď, v závěru roku 2023.

Moje osobní loďka plující po moři života nabírá nový vítr. Tišší. Klidnější. Vítr, který mi umožní zalézt na chvilku „do domečku“, plout na klidných vlnkách, hodně čist, být s dětmi. Za ty necelé tři roky jsem se pokusila být tlapkačem Athelasu a říci vám i světu – všemi možnými kanály – že tady domácí hospic je. Že se nemusíte bát se na nás obrátit. Že pečujeme doma o pacienty, kteří se nacházejí v posledních dnech svého života. A že i to k životu patří a neměli bychom se bát o tom mluvit. Nebo psát. Řekla jsem i napsala, co jsem dovedla. Děkuji vám z hloubky svojí duše, že jste četli, naslouchali a reagovali. Nebyla jsem sama „otíštěná na stránce PS“, byla jsem s vámi. Tu ve městě, tu v parku, v kavárně, na mostě. To bylo moc hezké. A já teď, po tom poděkování vám za všechnu pozornost, kterou jste mým slovům i hospici věnovali, zakončím tenhle poslední článek letošního roku – a na nějakou dobu můj poslední článek vůbec – tím, co napsala naše sestřička Mili, když mi před třemi lety předávala žezlo péče o facebookové stránky. Byl tam obrázek ženy, dívky a u něj bylo napsáno: „**Někdy trochu zmizím, protože se taky potřebuju.**“

Takže, milí čtenáři Píseckého světa, zavřete oči, odcházím... A dovolte mi tedy, abych k vám poslala vzdušnou čarou na nějaký čas rozloučení a také přání. Je advent, doba paradoxně hektická, a i když tomu tak je, zkuste se nadechnout, je to úleva, věřte mi, právě jsem to zjistila. Zkuste najít pár klidných chvil během dne – a až zjistíte, jak se to dělá, dejte mi prosím vědět. A přeji vám, hodně, hodně, hodně moc zdraví, teď i v příštím roce. A krásné Vánoce vám všem! Humorné, rodinné, přátelské.

Za všechny z Domáciho hospice Athelas vás zdravím, opatrujte se. A vezměte si čepici – venku je zima -)

KATKA LITERÁKOVÁ

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Tomáš Kočko & Orchester: vánoční dárek z Moravy

Zpřijemněte si adventní čas návštěvou Divadla Pod čarou, kde 22. prosince vystoupí Tomáš Kočko & ORCHESTR v rámci zavedeného a oblíbeného „Kračunovského turné“. Kromě repertoáru z CD Koleda, známých lidových koled v jedinečných aranžích a vánočních autorských písní Tomáše Kočka zazní průřez tím nejlepším ze všech doposud vydaných alb skupiny.

Kapela žánrově staví na moravské lidové hudbě, kterou ale svým jedinečným přístupem posunuje do neotřelých rovin a utváří osobitý celek, který respektuje své kořeny, ale zároveň reflektuje současnost a široké spektrum posluchačů.

Dvě alba „Poplór“ (2006) a „Cestou na jih“ (2012) získala Cenu Anděl Akademie populární

hudby v kategorii World Music. Kapela vystoupí v plné šestičlenné sestavě s bubeníkem.

Předprodej vstupenek je možný každý den od 17 hodin na baru Divadla Pod čarou nebo on-

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz

strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz.

• **Výuka hry na kytaru a ukulele**
– Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz

• **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková,
dita.machackova@volny.cz

• **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz

• **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz

• **Poradna Trager®**, <http://www.trager.cz>,
Alena Klossová, alena.kloss@gmail.com

• **Poradna ájurvédy, ájurjóga**
– Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz

• **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy
Katky Čápkové, kacabacapova@seznam.cz.

line na stránkách www.centrumkultury.cz v sekci Ostatní předprodej. Vstupné v předprodeji 300 Kč, klubová karta 250, na místě bude za 350 Kč.

ZBYNĚK KONVIČKA

GALERIE DRAGON

PÁTEK 15. 12. OD 17.00 HOD

VÁNOČNÍ KONCERT

Přijďte si s námi zazpívat vánoční koledy a navodit tu správnou vánoční atmosféru. Na Vánočním koncertě vystoupí David Vala-kytara, Nela Valová-příčná flétna, Ema Valová-příčná flétna, Ivana Valová-klávesy a Monika Valová-zpěv.

Punc a sladkosti zdarma. Vstupné 100 Kč, děti vstup zdarma.

Naskenuj mě

Jihočeský kraj

MĚSTO PÍSEK

PÍSEK

ROMAN DRAGON

OTAVA

PRÍPRAVNÉ PRÁCE

J+J Facility cz

NOICZ

PÍSECKEM

digitálnívěra

ZNOUZECTNOST

POD ČAROU/PÍSEK 16. 12. 2023

Pořadatelský tým aukce. Foto Martin Zborník

Ještě jednou o bazénu, aneb: Podle sebe soudím tebe...

Již 56 let žiju v Písku. Zažil jsem demolici centra města v Jungmannově ulici (Luna a Spořitelna), demolici domků a násilné vystěhování jejich obyvatel podél obou břehů řeky v ulicích Čechova a Rybářská, a mnoho dalších, proti kterým se tehdy bohužel nedalo nic dělat. Rozhodnutí tehdejších „neomylných“ vládců byla vždy konečná...

A pak byl v ohybu řeky pod hradbami vybudován plavecký areál. Pravda, budova krytého bazénu nebyla a není žádným architektonickým skvostem, ale vnitřní bazény i bazén venkovní s dětským brouzdalištěm, hřišti na volejbal, krásná travnatá plocha na slunění a odpočinek dělaly z toho místa jednu z nejlépe umístěných plováren, co znám. Jezdily sem na plavecká soustředění plavecké oddíly z celé republiky a obyvatelé navštěvovali plovárnu po tisících. Vznikl zde i velice dobrý plavecký oddíl se slušnou základnou výborných plavců.

Před 13 lety se někomu z vedení města zrodil v hlavě plán předělat tenhle areál na aquapark s odůvodněním, že do Písku budou houfně jezdit turisté sjíždět barevné roury, skluzavky a tobogany. Obyvatelé se proti tomuto projektu postavili a v referendu ho zvrátili. Po tomto rozhodnutí začalo desetileté martirium s hledáním nového místa pro stavbu aquaparku, později krytého bazénu. Dnes už víme, jak to přetahování zastupitelů skončilo. 20. listopadu zastupitelé města poměrem hlasů 18:8 rozhodli. Bazén se postaví pod lesnickou školou a basta. Oprava stávajícího plaveckého areálu spadla pod stůl.

Už delší dobu mne překvapuje, s jakou urputností a neústupností vedení města prosazuje postavení bazénu v tomto místě. Protože ve vedení města i v zastupitelstvu jsou právníci, tak se ptám: **Cui bono?** (V čí prospěch?). Ve prospěch obyvatel Písku to není.

Jaké je ale moje překvapení, když se z článku pana starosty v Píseckých postřezích ze 6. prosince (také zde v tomto čísle PS na str. 6 – pozn. red.) dozvídám: „V případě výstavby bazénu je třeba bohužel konstatovat, že zatím není vyhráno. V této fázi bylo město již několikrát, již třikrát bylo zrušeno výběrové řízení. Dokud není podepsána smlouva se zhotovitelem, je předčasné se radovat.“

Onoho jednání zastupitelstva 20. 11. jsem se zúčastnil a za celou dobu jsem neslyšel žádnou variantu B, budou-li nabídky uchazečů o postavení bazénu předražené a výběrové řízení zrušeno. Podle vyjadřování pana starosty jsem předpokládal, že on sám i koaliční zastupitelé jsou „silní v kramflecích“, ale zjišťuji, že si pan starosta nechává otevřená zadní vrátka, až nebude vědět, jak z toho ven. Po celou dobu jednání na předmětném zastupitelstvu jsem slyšel z úst opozičních zastupitelů **konkrétní a fakty podložené** argumenty pro variantu rekonstrukce stávajícího areálu pod hradbami, vedeného slušnou formou. Není pravda, že se opozice dopouštěla nějakého nefér jednání, jak píše pan starosta. Co se týká již předem domluveného výsledku hlasování, nelze s opozicí než souhlasit. Za celou dobu jednání nevystoupil ani jeden koaliční zastupitel s obhajobou vybudování bazénu pod lesnickou školou. Byli předem rozhodnutí, jak sám pan starosta ve svém článku přiznává. Pravdou je, že do hlavy nikdo nikomu nevidí (slova pana starosty o hlavách koaličních), zato ale do hlav opozičních vidí asi pan starosta skvěle. Cituji: „...Již bylo avizováno, že někteří udělají vše proto, aby se občané v novém bazénu nikdy nevykoupli. Část opozice chce jen bořit a chystané akce zastavovat, ale kloudného nápadu pro občany nejsou schopni...“

Z toho, co jsem slyšel na zmíněném zastupitelstvu, tak 5000 občanů se podpisem petice vyjádří-

lo **pro rekonstrukci** starého areálu pod hradbami. Případá jim pravděpodobně rekonstrukce jako kloudný nápad, a to nemluví o těch, kteří se nevyjádřili jako mlčící většina. Pokud se někteří zastupitelé v minulosti postavili proti zbudování kempu pro vodáky, proti rekonstrukci historické budovy bývalé knihovny na stanici městské policie, či proti postavení spalovny odpadů ZEVO ve Smrkovicích, pak se jim za to patří poděkovat.

Ze své životní zkušenosti bych rozdělil lidi dle pracovitosti do čtyř skupin. První skupina jsou ti, co pracují rychle a špatně. Napáchají chyby, které se nedají napravit. Druhá skupina jsou ti, co pracují pomalu a špatně. Ti se dají v jejich práci včas zastavit předtím, než napáchají škody. 3. skupina jsou ti, co pracují pomalu a dobře. Trvá to sice déle, ale dílo se podaří. 4. skupina pak jsou ti, co pracují rychle a dobře. Ti jsou všude žádáni a i dobře honorováni. Do které skupiny zařadí obyvatelé Písku současně vedení města, nechávám na nich. Já je řadím do skupiny první – rychle a špatně.

Ještě na závěr: od doby, kdy se před 10 lety začalo hledat místo pro postavení nového plaveckého areálu, se snažím prosadit stavbu na Výstavišti s výhledem na panorama Písku z klidové zóny plaveckého bazénu. Vedle pak vesportovní halu s parametry pro pořádání mezinárodních utkání a ještě vedle garážový dům, jako náhradu za parkovací místa, o která se přijde zástavbou. V areálu bývalé plovárny pak spravít stávající bazén, volejbalové hřiště, dětské prolézačky a po odstranění střechy krytého a dětského bazénu tyto zakomponovat do městské plovárny. Potěšilo mne, že tato moje vize se donesla ke sluchu pana starosty a že i on o její části pod hradbami začíná uvažovat. Ještě více by mne, ale jistě i mnoho píseckých obyvatel potěšilo, kdyby pan starosta začal uvažovat i o té celé vizi jako takové a naplnil všechny své síly k zneplatnění rozhodnutí zastupitelstva ze dne 20. 11. 2023.

Milí čtenáři, přeji vám krásné Vánoce a hodně štěstí v roce 2024.

ZDENĚK BENEŠ

...a zase žije!

Už čtrnáct let mě věrně doprovází. Už čtrnáct let spolu zpíváme na Oddělení následné péče. Pravidelně ve středu přesně v 10:00 hod. třikrát zaklepe. A já vím, že je to on. Už to klepání znám. A já mu jdu otevřít a on se s úsměvem podívá na hodinky a řekne: „Přesně, podle švýcarských hodin.“ A usmívá se. Prohodíme pár slov. A pak řeknu: „Mirečku, dřívě, než půjdeme, pomodlíme se, aby nás Bůh vedl a doplnil. A přinesl těm dědouškám a babičkám a nejenom jim, trochu pokoje, radosti, naděje. Trochu světla do jejich životů.“

Ze začátku možná nevěděl, proč se modlit, ale teď, kdykoliv jde kolem, kdykoliv jde na vyšetření, kdykoliv jde za někým na návštěvu, tak zaklepe. A já vím, že je to on. Otevřu. Řekne: „Jenom se pomodlíme a zase běžím.“ Je to výsada přicházet do Boží blízkosti, načerpat světla a tepla a zase běžet dál tím někdy šedým a studeným světem. Pomodlili jsme se a šli. „Dokud budu moci, tak Ti budu nosit kytaru a držet zpěvník,“ říká. A já se trochu zlobím. „Já si ji odnesu, Mirečku!“ – „Dej! Dokud budu moci, tak ti ji budu nosit.“ Tak dobře a rezignuju. Mě táhne na šedesátku a jemu je o dvacet let víc a chce mi pořád nosit kytaru. A pak mi drží ten zpěvník... a zpíváme a povídáme a někdy se modlíme. A když projdeme pokoje a prožijeme ty záblesky zázraků, ty úsměvy, oživlé vzpomínky, radost i slzy, mávání i vděčnost ze setkáni srdci, je to čistá radost. A my samotní odcházíme obohačeni. A pozhnání. A já si někdy opakuju Ježíšova slova: „Byl jsem nemocen a navštívili jste mě... cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mě jste učinili.“ (Mat 25, 31-46)

Vždycky odcházíme povzbuzeni a myslím, také proto, že se modlíme. A těšíme se na příště. Nedávno, na konci října, říká: „Mirečku, teď nebude dvakrát zpívat a pak se ti ozvu. Jedu na dovolenou.“ A odjel jsem. A příběh o Carlosovi už

znáte z minulého článku. A ve středu v 10:00 našeho času mi zvonil telefon. Mireček. To nesmím zvednout, nedoplatil by se. Přes ženu jsem mu dal vědět, kde jsem. A měl jsem to za vyřešené. Ne tak Mireček. Ale to jsem nevěděl. Nevěděl jsem, že prostě přeslechl, kde budu. Nevěděl jsem, že ho občas zlobí telefon. Vůbec jsem netušil, co ten můj zpěváček prožívá... To jsem se dozvěděl hned první den po dovolené a nebyla středa, bylo pondělí. Někdo zaklepal. A já vím, že je to on. To bude Mireček. Ale proč v pondělí. Otevřel jsem dveře. A on tam stál. Stál a zíral na mě... Slzy v očích. Neschopný slova. „Ty žiješ?“

...Žiju! To není možné?... Nestůj tady. Pojď dál. Co se stalo? Posadil se. Pořád se na mě dívá a pořád má slzy v očích. – Tak ty žiješ. – Žiju Mirečku. – To není možné...? Já jsem mysl... já jsem mysl... že jsi zemřel! Že jsem zemřel...? No, já jsem se ti nedovoloval... tak jsem volal Gábině a tam někdo plakal... Tak jsem si říkal, že se něco stalo. A od té doby chodím každý den za tebou do nemocnice. Zaklepu třikrát a čekám. A pak si sednu před ordinaci a čekám, jestli nepřijdeš. A nikdy jsi nepřišel. Tak jsem šel zase domů. Smutný... Opuštěný. A druhý den jsem šel zase do nemocnice a zase klepu a čekám. Nic. Sednu a čekám. A ty jsi zase nepřišel. Tak jsem to dělal každý den... Každý den jsi sem chodil? Každý den. A pak jsem chodil po městě a hledal jsem parte a nenašel. Tak jsem šel k nemocnici, jestli tam nevisí černá vlajka. Nic. Díval jsem se na nástěnku před ředitelstvím. Tam se vyvěšují parte. Taky nic. Pak jsem potkal pana primáře, co sídlí naproti tebe a ten mi řekl, že už se asi znášší někde nad Atlantikem. A já jsem to pochopil tak, že už jsi zemřel... Tak ty žiješ? Žiju Mirečku. To bych Ti nemohl udělat. Já chci s tebou zpívat dalších aspoň deset let. Já taky! Moc bys mě chyběl. Ty mě taky. Já si nedovedu představit zpívat bez tebe. Já také ne...

A to už jsme plakali oba. A už neseděli, ale stáli a objímali se, že se zase máme. Že jsem byl mrtvý, ale zase žiju... To jsem vůbec nevěděl, co ty prožíváš, Mirečku. Promiň. Promiň. A pořád tam byly ty slzy, ale teď víc slzy radosti a dojetí. Že

žiju. Že se máme. Že jsme se zase mohli potkat. Že si zase můžeme povídat a druhým zpívat.

Teď si vážíme jeden druhého ještě víc. A vážme si každý den, kdy můžeme být spolu. Každý den, kdy někdo klepe a jiný otvírá. Kdy si můžeme spolu povídat a zpívat. Každý den, kdy někomu můžeme přinést radost. Kdy nejsme sami. Každý den, kdy nám nikdo nechybí. Každý den... Abychom nemuseli klepat a čekat před dveřmi, které už nikdo neotevře a pak smutně odcházet...

A v této souvislosti jsem si vzpomněl na Písecký svět a neúnavnou Zdeňku Jelenovou. A na jednu paní, která mě ve městě před léty potkala. A možná až trochu vyčítavě mi říkala: „Vy jste nevyšel!“ A já jsem se trochu vzpamatoval... A řekl: „Já nejsem schopen „vycházet“ každých čtrnáct dní. Já jsem rád, když něco, co má hlavu a patu napíšu jednou za měsíc.“ „Ona se totiž i sestra ptala.“ „Tak vyřídte sestře, že příště už „vyjdu“. Už kvůli vám dvěma.“ – „No, to já ji nemůžu říct. Sestra není odsud.“ – „Není?“ – „Ona je z Teplic a ona mi vždycky volá, jestli jste už vyšel. A já ji to potom čtu do telefonu.“ „Do telefonu! To jsem vůbec nevěděl. „Tak ji moc pozdravujte a že příště určitě „vyjdu“. To psaní mě moc baví, jenom na to nemám moc času.“ – Ale chci i dál otvírat své dveře a chci otvírat své srdce, když někdo klepe. A nechci, aby někdo klepal, pak čekal a pak smutně odcházel. A proto mě možná, tak zasáhla zpráva, kterou jsem od Zdenky dostal. „A protože se nám bohužel nepodařilo zajistit dostatečný příslib financí (partnerů, spolupracovníků, inzerentů) nebo partnera pro vydávání na příští rok, půjde asi o poslední číslo celkově...“

A já přesto věřím, že když třikrát zaklepeme, že se dveře otevrou a budeme si moci povídat a zpívat dál, že Písecký svět bude žít, že nezemřel. Já věřím na zázraky. Vždyť teď o svátcích si budeme jeden velký připomínat. A o NĚM je napsáno, že „*To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.*“ (Jan 1,5)

ROŠŤA HOMOLA

Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Rodina přátel Píseckého světa se rozrůstá, asi by bylo škoda to vzdát...

Společnot se prý čím dál více bojí budoucnosti, podle sociologických průzkumů stoupá nespokojenost občanů, členové vlády začínají kádrovat novináře i další občany a celkem bez obalu vyhrožovat těm, kteří je nechválí...

Naším lékem může být, když se rozhlédneme po svém nejbližším okolí a podpoříme vše dobré, ať už pár korunami nebo dobrovolničením, nebo třeba úsměvem pro toho, kdo má zrovna nějaké opravdové trápení... Tohle vše se snažíme podporovat od počátku celou myšlenkou Píseckého světa jako platformy otevřené všem, kteří chtějí veřejný prostor v Písku vylepšovat a naplňovat dobrými projekty a myšlenkami. Ve druhé půlce tohoto roku se nám moc nedařilo získávat na toto vše dostatek

financí, a tak jsme avizovali, že Písecký svět pravděpodobně spěje ke svému zakončení. Kouzelné řešení ani zázračný velký sponzor se neobjevil, ale ozvalo se mnoho drobných přispěvatelů a mnoho našich přátel, kteří přispěli k rozhodnutí, že budeme – i když nadále jako měsíčník – pokračovat

Děkujeme dárcům, kteří Píseckému světu (ať už desítkami, stovkami či tisíci korun) pomáhají:

Lenka Bičovská, František Blížek, Zdeněk Beneš, Vlastimil Bureš, Milan Cendelin, Ondřej Čejdik, Mgr. Eliška Dovolová, Ing. Theodor Fiala, Josef Havlátko, Jitka Herinková, Eva Hodíková, Eva Hotzká, Lenka Hotzká, Marta Hroníková, Viola Jablonská, Eliška Jackmann, Lenka Jelínková, Ing. Hana Jirčíková, Libor

Kacbunda, Vladimír Kašák, Ing. Jiří Johan, Zbyněk Konvička, Jaroslava Kotlíková, Miroslav Křepinský, Ivana Křivská, Jindřiška Kukrálová, Martin Literák, Kateřina Literáková, Josef Lopata a paní Lopátová, Alena Malkusová, Monika Málková, Monika Mejsnarová, Jana Mejtová, Magdalena Myslivcová, Irena Mašíková, Zdeňka Náhlíková, Slávka Nejedlá, Jaroslava Pilařová, Dušan Peleška, Libuše Pokorná, Marie Prausová, Marie Příbylová, MUDr. Milan Rataj, Jan Roleník, Kateřina Rezníčková, Ivana Souhradová, Ivo a Alice Stanislavovi, Eva Staňková, Alena Sumerauerová, Filip Šabatka, Anna Šavrdová, Martin Špírek, Marta Špírková, Jitka Štědrá, Magdalena Tománková, Dana Tomanová, Ludmila Velátová, Mgr. Helena Wdowczynová, Marie Zahrádková, Marta Zborníková... **A DALŠÍ, jména některých našich přátel ani neznáme... A děkujeme, pokud uvažujete, že se k nám přidáte :-)**

ZDENKA JELENOVÁ

Foto MARTIN ZBORNÍK

Inspirace z Tylovky: KiVa = Proti šikaně

Občas při rozhovorech s přáteli zaslechneme větu: „Jak vy to na té Tylovce děláte, že tam nemáte žádnou šikanu?“ Byla by chyba si to myslet. Šikana ve školách byla, je a bude. Rozdíl je jen v tom, zda ji monitorujeme, poznáme a chceme řešit.

Pro nás na Tylovce je toto téma mimořádně důležité. Chceme, aby se děti u nás cítily co nejlépe. Také proto se naše škola od září 2023 zapojila do mezinárodně uznávaného finského programu KiVa, který se zaměřuje na prevenci a řešení šikany.

Rozhodli jsme se do programu zapojit všechny ročníky prvního i druhého stupně, a tak se naše třídnické hodiny dvakrát do měsíce proměňují v KiVa lekce, hodiny nabyté diskuzemi, hrami a metodickými návody, jak se postavit k případné šikaně. Metodika k těmto lekcím je hlavním pilířem KiVa prevence.

Každoročně se také bude opakovat dotazníkové šetření, které proběhlo na naší škole poprvé v červnu 2023. V tomto dotazníku se žáci anonymně vyjádřili ke klimatu školy, měli možnost uvést, zda je něco trápí. Na konci letošního školního roku plánujeme toto šetření opět zopakovat a vyhodnotit, stejně jako v dalších letech. To je právě na programu skvělé, je tzv. evidence based, tedy od začátku do konce se sbírají data o tom, zda funguje.

Na škole začal od září 2023 pracovat také tzv. KiVa tým, který je složen z pedagogů 1. i 2. stupně, metodičky prevence, výchovné poradkyně, školní psycholog, vychovatele i zástupců vedení. Všichni zástupci týmu se v minulém školním roce zúčastnili školení KiVa, po jehož absolvování získala škola přehledné materiály pro práci s žákovskými kolektivy. KiVa tým se pokouší zachytit počínající konflikty již v zárodku. Velký

rozdíl oproti současnému přístupu je v tom, že hlavní aktivita při řešení konfliktů je na straně dětí. Role pedagogů je řečneme „mentorská“. Účinnost opatření se pravidelně ověřuje dalšími rozhovory. Rodiče žáků, kteří se rozhovorů účastní, bezprostředně po rozhovorech informujeme krátkou zprávou. Protože nasloucháme připomínkám, není zas tak krátká. Je vysvětlující.

Stejně jako první rozhovory. Autorita dospělého (učitele, zástupce, ředitele) nastupuje až v konečné fázi procesu, když se všechny ostatní opatření ukáží jako neúčinná.

Tento model se již osvědčil v mnoha evropských zemích. My jsme do jeho nastartování na Tylovce investovali velké množství energie. Jsme přesvědčeni a těšíme se, že se nám a hlavně dětem vše vrátí v dobré atmosféře školy. Už nyní vidíme mnohé úspěchy, i když vše ladíme za pochodu na naše specifické podmínky.

Protože cítíme, že je nezbytné spolupracovat na zlepšení klimatu společně s rodiči, rozhodli jsme se v pondělí 2.10.2023 uspořádat KiVa kavárnu. Šlo o první setkání rodičů, ale i pedagogů z jiných piseckých škol s KiVa týmem naší školy a s paní koordinátorkou Veronikou Švomovou z organizace Schola Empirica, která program KiVa pro Českou republiku zaštiťuje. Cílem bylo seznámit rodiče i ostatní příchozí s tímto programem. Několik rodičů přišlo, nás těší, že jsme mohli přivítat i kolegy učitele z dalších piseckých základních škol. Kromě milého posezení a informací o programu si všichni návštěvníci KiVa kavárny vyzkoušeli aktivitu, která je součástí tzv. KiVa lekcí.

Na závěr chceme poděkovat pedagogům, žákům i rodičům za práci na programu, připomínky i pochopení.

Pokud byste se i vy chtěli dozvědět více, navštivte webové stránky: <https://ceskarepublika.kivaprogram.net/>.

KiVa tým Tylovka

Přijímačky nanečisto na ZŠ Tomáše Šobra

Dne 9. 12. proběhla na ZŠ Tomáše Šobra akce Přijímačky nanečisto na osmileté gymnázium pro žáky 5. tříd pod záštitou The Kellner Family Foundation.

lejná osmiletá gymnázium, které nabízí českou i mezinárodní IB maturitu. Studenti tohoto gymnázia mají dlouhodobě vysokou úspěšnost přijetí na českých i zahraničních univerzitách.

Pořadatelem akce bylo Open Gate – gymnázium a základní škola, což je ko-

A právě naši školu, která je již několik let zapojená v projektu Pomáháme školám k úspěchu, si pořadatelé vybrali jako organizátory. Děti měly možnost absolvovat simulaci přijímacího řízení. Psaly testy v českém jazyce, matematice a test studijních předpokladů. Přišlo celkem 50 dětí.

Rodiče a zákonní zástupci se zúčastnili prezentace, kde jim byly vysvětleny možnosti stipendií od Nadace The Kellner Family Foundation pro ty,

kteří si nemohou dovolat platit školné na gymnáziu Open Gate.

Celá akce skončila kolem 14. hodiny a děti i jejich rodiče odcházeli s úsměvem a dobrým pocitem nepromarněného sobotního dopoledne a s tím, že se přijímaček „nanečisto“ nemusí vůbec obávat.

Velké poděkování patří paní učitelkám, které se podílely na organizaci a realizaci celé akce: Elišce Indrové, Lence Titlové, Heleně Zabilkové, Mileně Řeřichové, Michaela Bicanové, Petře Souchové a Evě Moulikové

Mgr. ROMANA BLÁHOVÁ

„Sběratelství je neléčitelná choroba, která končí až smrtí...“

Okřídlený citát z titulku má rád sběratel JIŘÍ HOŘAVA, který od září v piseckém muzeu představuje výběr ze své mimořádné kolekce českého umění 19. a 20. století. Výstava „Pojďme mezi lidi“ končí 31. prosince a ještě během svátků se nabízí možnost nechat se jí provést v rámci dvou komentovaných prohlídek.

Jeden termín komentované prohlídky připadá na 26. 12. od 15 hodin a druhý na 30. 12. opět od 15 hodin. Tento zážitek vřele doporučujeme a v tomto rozhovoru sběratele, který žije ve vesničce nedaleko Třeboně, představujeme.

Při pohledu na množství vystaveného umění se nelze nezeptat – jak dlouho se sbírání věnujete?

Asi padesát let. Moje manželka má stejný zájem o umění, i stejné vzdělání, je lékařka. Chodili jsme spolu na výstavy a občas jsme si koupili tu vázičku, tu hezký obrázek. K větší intenzitě mě postrčil takový impuls: u jednoho sběratele doma jsem uviděl asi troje sloupkové hodiny, ptal jsem se, odkud je má, a on odpověděl, že si je prostě koupil. Najednou mi došlo, že je možné mít doma hezké věci a já bych to chtěl taky. A pak vás napadne si dopřát originál od malíře. A když máte kresbu, chcete akvarel, pak chcete olej. Tím do toho spadnete. Svůj první opravdu cenný a hodnotný obraz jsem koupil koncem sedmdesátých let za částku 40 000,- korun, tehdy cenu nové škodovky. Jednalo o Slovenskou madonu od Jaroslava Čermáka, která je právě nyní zde v Pisku vystavená.

Jak se za těch 50 let proměnil trh s uměním?

Ohromně. Do roku 1989 byl nedostatek zajímavých, kvalitních věcí, z kategorie užitého i výtvarného umění, ale i nedostatek peněz, nebylo za co a ani co nakupovat. Existovalo několik obchodů se starožitnostmi národního podniku Klenoty, kde ale byly ceny dosti vysoké. Sice fungovaly bleší trhy jako například vyhlášený Buštěhrad, ale s nabídkou spíše bazarového zboží. Po revoluci se i díky restitucím objevila mimořádná nabídka, nastaly žně, hojnost, jenže trh se brzy vyčerpával. Dnes prvotřídní české umění na trhu často není, a to, co se objeví, se většinou nabízí za ohromné částky. Existuje vrstva lidí, kteří mají obrovské peníze, ti lidé můžou dát za obraz řadu milionů, ale sběratel z té řečneme střední vrstvy, ti trochu mizí, a ti úplně malí, lidová sběratelé, také. Mladá generace moc umění nesbírá. Nový sběratel se vynoří jen občas.

Většina prodeju se už asi odehrává na internetových aukcích, lze vůbec ještě někde zažít pravou sálovou aukci?

Většina probíhá na internetu, denně jsou to desítky aukcí. Klasickou aukcí zažijete třeba v Dorotheu ve Vídni, kde už ale lidí také tolik není. Kdysi tam bývali i telefonisti, kteří přihazovali podle pokynů

z telefonu, to už úplně mizí. Já sám jsem osobně nebyl na sálové aukci už několik let.

Sběratelství vyžaduje čas. Spoustu času. A tím pádem je nezbytné mít pro tento koníček i pochopení rodiny. Dokáží se vám nejbližší trefit a koupit vám třeba obraz jako dárek?

Ne, to je prakticky nemožné. Já totiž prohlížím skutečně všechno, a to, co mě enormně zajímá, to mi neunikne. S manželkou většinu nákupů konzultuji, pro nákup se rozhodujeme společně.

Co vám doma visí na stěnách?

Obrazy od známých ale i téměř neznámých autorů. I odborník by někdy řekl, o tomhle malíři jsem v životě neslyšel, ale pokud se mi obraz líbí natolik, že ho chci mít ve svém životním prostředí, v interiéru, nejsou pro mne podstatné ani tržní cena díla, ani velké jméno autora.

Jak důležité je moct svou kolekci vystavovat?

Tahle pisecká výstava pro mě znamená hodně práce, ale považuji ji ze dvou důvodů za důležitou – upozorňuji na vynikající zapomenuté malíře, zde třeba na F. X. Diblíka nebo Františka Ondrůška. A za druhé - celý život bojuji proti falzům, chci aby byly na výstavách, v publikacích a na trhu s uměním autentická, originální díla. Tím se totiž zkomplikuje práce „odborníkům“, kteří vystavují křivé posudky a jimi legitimizují padělky a podvrhy.

MUDr. Jiří Hořava (* 14. 4. 1951)

Jeho sbírka dnes čítá přibližně 500 obrazů, asi 2000 kusů keramiky a porcelánu a desítky soch. Podílel se na realizaci řady výstav, v Prácheňském muzeu to byly Velmi křehké obrazy – J. Z. Quast (2014) a Graniton (2020). Je autorem 14 knih na téma výtvarné a užité umění, sběratelství se věnuje zejména ve svých Artbedekrech (1, 2).

Falza byla vždycky, ale vnímáte je i jako velký problém současnosti?

Je to obrovský problém. Denně vidím mnoho podvrhů a padělků v aukcích, autor největšího počtu posudků dr. Zachař jich napíše každý rok stovky (až tisíce), a veliké procento z nich legitimizuje falza. Příklad – z majetku galerie Kooperativy byl vystavován obraz malíře Antonína Chitussiho, krásná krajina, opatřená dvěma posudky, byl dokonce vystaven na Pražském hradě. Pozitivní posudek připojil i profesor Roman Prahl, největší znalec Chitussiho díla! Jenže ten obraz namaloval ve skutečnosti Karel Liebscher, v roce 1892 byl reprodukován v časopise Zlatá Praha. Jako Liebscherova práce by měl tržní cenu asi 200 000 korun, ale jako Chitussi se prodal za milion korun! Kauzu jsem publikoval v knize Artbedekr 2.

Navzdory množství falz, poradíte, jak začít sbírat umění? A platí, že obraz či socha je investice, která neztrácí hodnotu?

Žádnou záruku trvalé hodnoty, či dokonce cenového vzestupu nikdo neposkytne. Znalosti sběratele či investora jsou nejlepší garancí výhodného nákupu. Jedna možnost je nákup současného umění přímo od autora. Někoho si vybrat, kupovat přímo z ateliéru,

Dokončení na str. 16

Jiří Hořava při slavnostním zahájení výstavy Pojďme mezi lidi, nádvoří Prácheňského muzea, září 2023.

„Sběratelství je neléčitelná choroba, která končí až smrtí...“

Dokončení ze str. 15

nechat si od něj napsat věnování... Pokud chcete sbírat umělecká díla již nežijících autorů, pak je třeba příslušného umělce dokonale znát. A je vhodná i konzultace s expertem, ale ne s takovým, který je známý špatnými posudky. Sbíráni je výborný způsob ukládání peněz. Příklad – zmíněná Čermáková Slovenská madona stála před 45 lety asi 40 tisíc. Dnešní cena obrazu je okolo 300 – 400 tisíc, takže jsem rozhodně netratil. Ale tehdy za to bylo auto, dnes je za to také auto. Nula od nuly pojde. A to byl nákup od

profesionála, který dobře znal hodnotu díla. Někdy nakoupíte i od laika, který třeba něco zdědí a nemá představu o skutečné ceně. A především mnoho lidí to umění nezajímá a prodají i velmi levně. Hodnotou jsou pro ně televize, počítač a podobně.

Máte i opačný příběh? Neříkejte, že jste nikdy neprodělali...
Samozřejmě, každý se někdy nechá napálit. Chyb se nemůžete zcela vyvarovat.

Vím o vás, že umění od druhé poloviny 20. století nesbíráte. Proč?

Napsal jsem to ve svých knihách – malíř Grygar namaluje červený čtverec a stojí to milion. To bych uměl namalovat sám a bude mě to stát 200 korun za barvu. Umění je od slova „umět“, i když současní vykladači se snaží prosadit, že původem je slovo „umělý“. Dřív každý poznal, kdo umí kreslit. Ostatně píše to i malíř Kremlička ve svých Konfesích malíře, že mu vždycky byli podezřelí ti spolužáci, kteří neuměli nakreslit nos mezi očima, ale horovali pro abstrakci. Proč asi?

*Za Prácheňské muzeum se ptala
KLÁRA KOUBOVÁ*

Tanečníci písecké Louisiany reprezentovali Českou republiku na MS ve Švýcarsku

Ve dnech 30. 11. - 3. 12. probíhalo Mistrovství světa v Line Dance ve švýcarském Kreuzlingenu. Zúčastnilo se jej přes 900 tanečníků celkem ze 14 zemí. Česká republika tu měla zastoupení mimo jiné i právě z písecké Louisiany, kterou reprezentovalo 16 tanečníků a tanečnic v různých kategoriích.

Prvním místem a zároveň titulem mistra světa se může pyšnit Tomáš Říha (1; 2; 2), který si tímto výsledkem vytyčil postup do vyšší kategorie Intermediate. Soutěžil nejen v kategorii Novice, ale také Freestyle. Ve velmi našlapaných kategoriích Junior

a Youngster Newcomer se podařilo získat Lence Zýkové (2) a Adéle Kudějové (2; 3) druhá místa. Štefan Vejšický si v kategorii Youngster Intermediate vytyčil 2x 2. místo a v kategorii Showcase též 2. místo. Veronika Cimbuřová vybojovala v hustě

obsazené kategorii Starter Junior rovněž 2. místo.

Páté místo si přivezla Natálie Nohelová, která získala v kategorii Junior Novice. Též na pátém místě skončila Kateřina Patzeltová v kategorii Starter Junior. Čtvrté místo získala Nela Lidinská (Starter Junior) a 2x Veronika Pešičková (Youngster Newcomer). 2x 3. místo pak přidal do sbírky i Jiří Vosyka v kategorii Adult Novice Male.

V párových kategoriích se Píseckým velmi dařilo. V kategorii Couple Starter si vytyčili 1. místo a zároveň titul mistra světa páry Lenka Zýková & Anna Bajerová, Veronika Pešičková & Barbora Makohusová a Jiří Vosyka & Tereza Bečvářová. V této kategorii na 2. místě skončila Nikol Hodková & Tereza Cimbuřová. Ve vyšší kategorii Couple Dance Classic Adult Novice získali 1. místo a titul mistři světa Štefan Vejšický & Kristýna Borská.

Tomáš Říha reprezentoval jako jediný Čech v kategorii ProAm dance s nizozemskou tanečnicí Chantal Pascalle van Dijk. Byl odměněn 1. místem a titulem mistra světa.

Kategorie Partner Dance též nezůstala bez české účasti, a i zde jsme byli úspěšní. 1. místo získali Štefan Vejšický & Natálie Nohelová a Veronika Pešičková & Adéla Kudějová. Zároveň k prvním místu i titul mistři světa. Na druhém místě pak skončila Anežka Gelnarová & Nela Lidinská.

Tým Princezen, jehož choreografkou je Kristýna Borská, obsadil v kategorii Large Team Showtime krásné 2. místo.

Vrchol taneční sezony je pro tento rok za námi. Poděkování patří městu Písek, sponzorům, partnerům a fanouškům, kteří nás dlouhodobě podporují ve všem, čemu se věnujeme. I díky nim jsme úspěšní a můžeme se účastnit národních i mezinárodních soutěží, pořádat různé akce, festivaly a tradiční Otevřené mistrovství České republiky či největší mezinárodní soutěž v Evropě Czech Open.

JIŘÍ VOSYKA

I v dalším roce v písecké knihovně půjčujeme, vzděláváme a bavíme...

V novém roce se v knihovně můžete těšit na nové výstavy. Výstava Vedem zapůjčená z Památníku Terezín představuje časopis, který ilegálně vydávali chlapi v terezínském ghettu. Výstava děl výtvarníka Stanislava Setinského přináší ilustrace z knih Františka Tichého.

Obě výstavy v přízemí spojuje postava Petra Ginze, zakladatele časopisu Vedem, který inspiroval Františka Tichého k jeho literární tvorbě. **Vernisáž obou výstav proběhne ve čtvrtek 4. ledna** jako připomínka Mezinárodního dne památky obětí holocaustu. Další výstavu obrazů s názvem **Krajinou mé a tvé duše autorky Alžběty Kononovové** najdete v 1. patře a ve druhém patře si pak můžete prohlédnout pestrou **kolekci děl členů Fotoklubu Písek**.

V lednu budeme v knihovně také hodně cestovat. Ve středu **3. 1. se s námi můžete vydat do severní Afriky**. O tom, jak spojit cestování s dobrovolničením a prací pro zahraniční cestovku, nám poví vysokoškolská studentka Kateřina

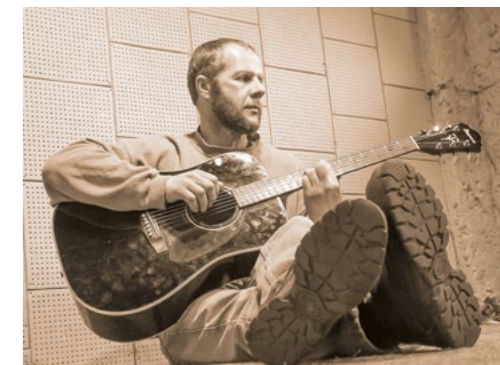
3. ledna: Cestování, dobrovolničení a práce ve Rwandě.

Mrázová, která se před nedávnem vrátila ze stáže ve Rwandě. **V pátek 5. 1. vás Svět v Písku** zve na „mezivánoční“ vycházku po městě, při které se dozvíte, **jak se slaví Vánoce na Ukrajině**.

V úterý 9. 1. vyrazíme na cestu po Pamíru, a to spolu s dalším filmem z cyklu Promítej i ty! s názvem **Ženy za volantem**. Roadtrip hlavních protagonistek se vine skrz Kyrgyzstán, Uzbekistán a Tádžikistán. **V pátek 12. 1. si odskočíme do světa literatury**, o které budeme **besedovat se spisovatelkou Klárou Vlasákovou**. Autorka knih Těla, Praskliny, Spiritistky působí také v České televizi a Českém rozhlasu, kde se věnuje sociálním a genderovým tématům.

V úterý 16. 1. vás zveme na přednášku s názvem Jedna země – dvoji lid. Host nemocničního kaplana Rosti Homoly **Daniel Haslinger, průvodce specializovaný na Izrael a Blízký východ** a ředitel cestovní kanceláře Olive Tour, pohovoří o historických, náboženských a politických kořenech dvou národů žijících na jednom území v kontextu současného napětí mezi Izraelci a Palestinci.

Ve středu 17. 1. se trochu uvolníme na magickém ostrově Bali. Spisovatelka Sarah Hlousek, která zde žije, představí své knihy a pohovoří o místní kultuře. **V pondělí 22. 1. se vrátíme do našeho regionu**. **Hudebník a básník Jiří Smrž** bude číst za své knihy vzpomínek Dosud

22. ledna: Jiří Smrž – foto Vladimír Bouček

a k tomu zahraje i své autorské písně. **Ve čtvrtek 25. 1. se v rámci čtenářského klubu** podíváme do zapadlé tatarské vesničky Sovětského svazu ve třicátých a čtyřicátých letech. Povídat si budeme o románu Zulejka otevírá oči od ruské spisovatelky tatarského původu Guzel Jachiny.

V pátek 26. 1. vás do knihovny zve Klub píseckých pedagogů. Tématem otevřeného setkání bude **umělá inteligence**. Poslední středa v měsíci již tradičně patří vědě. Ve spolupráci s projektem Science to Go bude tentokrát přednášet **Tomáš Bartl z MMF UK a AV ČR**, a to na téma **léková rezistence**.

Ani v novém roce nezapomínáme na naše malé čtenáře. První čtvrtek v měsíci si s těmi nejmenšími pohraje **skřítek Všeználek** a každý čtvrtek v měsíci mohou starší děti přijít do našeho **čtenářského klubíku**.

Do nového roku přejeme všem našim čtenářům hodně zdraví a mnoho zážitků při četbě krásných knih.

VAŠE KNIHOVNA

V Písku vzniká Klub píseckých pedagogů jako neformální a otevřená platforma, jež chce podpořit inovace ve vzdělávání a nabídnout bezpečné prostředí ke sdílení zkušeností a diskuzi nad možnostmi výuky.

První veřejnou akcí Klubu bylo neformální setkání učitelů s ředitelem pražského Gymnázia Přírodní škola Františkem Tichým, které se v knihovně konalo na konci října.

Další setkání Klubu se uskuteční **v sále Městské knihovny Písek v pondělí 18. prosince**. Zaměří se na sdílení inspirativních příkladů z výuky a jakousi inventuru vnímaných problémů i možností, jak si navzájem předávat konkrétní nápady.

„Rádi mezi námi přivítáme i další zájemce o spolupráci z řad učitelů základních i středních škol,“ zve Kamil Činátl.

Tentokrát se bude debatovat především o nápadech na způsob a náplň činnosti klubu a o tématech a hostech, kteří by členy zajímali. Na leden je už domluveno další setkání, tentokrát na téma využití umělé inteligence (AI) ve škole. **V pátek 26. ledna dorazí do knihovny ředitel Smíchovské střední průmyslové školy Radko Šablík**, který spolu se studenty nabídne zkušenosti s prací s AI.

NEFORMÁLNÍ DEBATA NAD INOVACEMI VE VZDĚLÁVÁNÍ

Sdílení zkušeností mezi učiteli

18. 12.

17 hod

Písecká NADĚJE bilancuje

Jistě víte, že pojem bilance znamená celkový přehled nebo výsledek činnosti, a písecká NADĚJE se svými třemi registrovanými sociálními službami (SAS, NZDM a TP) a čtyřmi středisky v Písku opravdu má co bilancovat.

Sociálně aktivizační služby (SAS) v Žižkově ulici pomáhají aktuálně třem desítkám rodin. Pro jedenáct dětí se podařilo zajistit školkovně a stravě v MŠ, devatenáct dětí dostalo díky vyřízení nadačního příspěvku školní pomůcky, včetně školního batohu. Šestnácti dětem byly zajištěny obědy ve škole zdarma. Dvě rodiny byly zapojené do projektu **Z nesanáze**. I letos děti zapojujeme do projektu **Krabice od bot** ve spolupráci s Českobratrskou církví evangelickou ve Volyni. Někteří děti jsou též přihlášeny do projektu **Vánoční beránek** a 50 dětí bylo zařazeno do projektu **Fandimát**, kde jsou sepsána vánoční přání dětí a veřejnost může nadělit dárky dětem, jejichž rodiče si to nemohou dovést, protože řeší různé existenční problémy. Naše klientky samoživitelky byly zapojeny do projektu **Fandi mámám**, čtyřem rodinám se podařilo najít dočasné bydlení v azylovém domě, pro další čtyři rodiny se povedlo získat nové vyhovující bydlení, z toho dvě rodiny bydlí v městském bytě. V jedné rodině se podařilo získat dítě do výhradní péče otce. Rodinám jsou mimo jiné poskytovány doprovody na ÚP a jiné instituce a potravinová pomoc.

V letošním roce se podařilo zabydlet díky naší spolupráci s MěÚ a DBS na projektu **Podpora Housing led přístupů v Písku** osm domácností, v příštím roce nás čekají ještě další dvě domácnosti (*Přístup Housing Led je založen na okamžitém přístupu k bydlení bez předchozí přípravy a specifických podmínek, je zaměřen na osoby v bytové nouzi. – pozn. red.*) Aktuálně máme čtyři byty v domě s pečovatelskou službou a čtyři běžné byty – více v rámečku vpravo. V novém roce bude do projektu uvolněn Radou města nový byt pro početnější rodinu. Tato rodina bude vybrána dle bodovacích kritérií z řad žadatelů o vstup do projektu.

V **terénním programu** bylo za tento rok zprostředkováno bydlení deseti klientům formou podnájem nebo na ubytovně. Pro ostatní klienty hledáme jiné alternativy bydlení v podobě nocleháren, azylových domů apod. S některými klienty plánujeme umístění do specifických zařízení, jako jsou domovy pro seniory, pečovatelské domy nebo domovy se zvláštním režimem. Nyní před zimou byli ubytováni klienti na nově otevřené ubytovně, čímž se uvolnila kapacita na noclehárnu pro další lidi bez přístřeší.

Na ubytovně Svatoplukova v Písku je poskytována **služba SAS** (Sociálně aktivizační služba) devatenácti rodinám. Letos se podařilo ubytovat dvě rodiny z vyloučené lokality do městských bytů. Jedna rodina dostala vstupní byt a druhá rodina se stěhovala díky projektu Podpora Housing led přístupů v Písku. Na ubytovně pořádáme **pravidelné společné akce jako pečení velikonočních beránků a akce Velikonoční zajiček**, kdy děti se svými rodiči hledaly sladkosti v ubytovně a okolí.

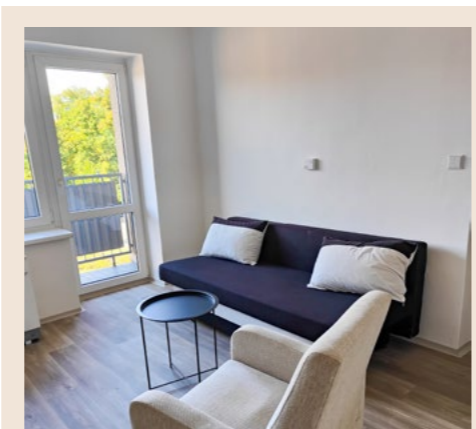
Další akcí bylo **Pálení čarodějnic**, kdy byla upálena čarodějnice vyrobená jednou maminkou. Nechyběla ani výroba dušičkových a vánočních věnců. Nově nabízíme vzdělávací aktivitu – vaření pro maminky. Jednou měsíčně se sejeme v prostorách ubytovny, vaříme nebo pečeme. Na jaře se chystáme okna ubytovny vyzdobit truhlíky s květinami a společně s rodinami zasadit rajčata a hrášek ve venkovních prostorách.

Služba NZDM (nízkoprahového zařízení pro děti a mládež) Ostrov poskytuje bezpečný prostor pro setkávání s vrstevníky, bez konfliktů a násilí, drog a alkoholu. Sociální pracovníce nabízely bezplatně pomoc v náročných nepříznivých životních situacích, s jejichž řešením si klienti neporadí sami, snažily se o posílení sociálních dovedností, navrhovaly cesty k řešení. Klienti se též mohli zúčastnit volnočasových akcí, které klub pořádá, kde našli odraevování, ale i podporu.

V září se NZDM Ostrov zúčastnilo **Týdne nízkoprahových klubů**, který každý rok pořádá Česká asociace streetwork. V rámci týdne proběhly dva dny otevřených dveří, na které byly pozvané školy, instituce i veřejnost. Pro školy byly připraveny preventivní programy. V listopadu jsme oslavili dvacáté narozeniny klubu Ostrov v konferenčním sálu písecké knihovny s bohatým programem, na kterém se podíleli i naši klienti. V prosinci proběhne ještě vystoupení klientů NZDM v Diakonii Blanka a vánoční besídka.

Celý rok jsme spolupracovali se školami a dalšími institucemi pracujícími s dětmi a mládeží. Příští rok opět zorganizujeme z větších akcí **výtvarnou soutěž s celostátní působností, Den dětí s NADĚJÍ, prázdninové akce a programy** a dalšími dílčími aktivitami budou besedy, preventivní programy nebo sezónní akce, které budou prostorem setkávání naší cílové skupiny s veřejností.

Díky službě SAS na Mírovém náměstí bylo úspěšně vyřízeno náhradní výživné, byla podpořena klientka při odchodu od násilnického manžela, a získala městský byt, který jí byl na základě vyplnění žádosti a bodového hodnocení přiřazen. Bydlení bylo nalezeno i zneužívané klientce, dále klientce, která byla s celou rodinou na ulici, byl zařízen azylový dům. Bydlení se podařilo najít

Podpora Housing led přístupů v Písku

Účastníky projektu podporujeme ještě před samotným nastěhováním do bytu. Pomáháme jim při vyřizování MOPky na zaplacení kauce, pomáháme jim v jednání s institucemi (pošta, ÚP, DPS, DBS). Pomáháme se zajištěním vybavení bytu, stěhování věcí do nového bytu. Podařil se nám navázat kontakt s Probačním domem v Písku, jejichž klienti nám následně pomohli se stěhováním. Po nastěhování s klienty řešíme vyřizování sociálních dávek na ÚP, vyřizování lékařské péče, docházka do škol a školek, vyřizování obědů ve škole, stravování seniorů u MSSS, apod. Podpora klienta zejména cílí na udržení bydlení, zdraví, životní spokojenost a sociální integraci.

V poslední době se nám podařilo zabydlet muže, který byl dlouhodobě bez domova. Také se nám podařilo pro naše dva prvňáčky zajistit díky nadačním příspěvkům pomůcky do školy a zaplacení obědů ve školní jídelně. A podařilo se nám zajistit pro děti i seniory vánoční dárky.

celkem osmi rodinám. Velkému počtu klientek se podařilo pomoci s vyřízením žádostí u nadací – např. Fandimámám, Nadace Terezy Maxové dětem (kroužky pro děti, zaplacení internátu), Nadace J&T (zaplacení nájmu a kauce, příspěvek na brýle), Klub svobodných matek – 97% podaných žádostí bylo úspěšných.

Čtyřem klientkám jsme pomohli sepsat a podat návrh na rozvod. Poskytovaná podpora při komunikaci rodin se školami se odráží na zlepšení prospěchu dětí. S rodinami vyřizujeme příspěvek na úhradu obědů ve školách a školkách přes Jihočeský kraj a Patrona dětí, pro členy rodin se podařilo sehnat zaměstnání či brigádu. Realizujeme doprovody na ÚP, soudy a další instituce. Probíhá úspěšná spolupráce s OSPOD.

Kuriozitou a zároveň milým zážitkem byl doprovod jedné klientky k porodu.

Zaměstnanci písecké NADĚJE mohou svým klientům jmenované služby poskytovat, díky významné podpoře MŠMT, Jihočeského kraje, Města Písku a OPZ+, čehož si velmi vážíme.

Adventní kalendář nám připomíná, že rok se chýlí ke konci a blíží se Vánoce. Přejeme spokojené, láskou a pochopením naplněné vánoční svátky, pevné zdraví a stále nadšení.

Děkujeme všem za dosavadní úspěšnou spolupráci a těšíme se na další spolupráci v roce 2024!

Tým zaměstnanců písecké NADĚJE

Expedice Zoogeos – Venezuela

25. část: Prezident a strastičná cesta domů

V lednovém 1. čísle Píseckého světa roku 2022 jsme začali otiskovat na pokračování cestopis Karla Pecla o expedici party muzejních zoologů cestovatelů – Zoogeos Bohemia – do Venezuely. Dnes přinášíme díl poslední.

„Je to dobré, prezidentské volby budou ve Venezuele až v polovině prosince, a to už budete doma!“ oznamoval mi mail z naší ambasády v Caracasu v době, kdy jsme se na expedici teprve chystali. Totiž v čase voleb nebývají tyto končiny nijak klidné. Koupili jsme tedy letenky: odlet 30. října a návrat 6. prosince. Ale přišel další mail: *„Bohužel, volby budou už v sobotu 2. prosince.“* „Nedá se nic dělat,“ pomyslel jsem si. *„Tak holt strávíme ten den někde mimo civilizaci, nejlépe v pralese. Tam se nás volby nedotknou, ať bude jejich výsledek jakýkoli.“*

V den voleb jsme byli v přímořském městečku Chichiriviche /*čičiriviche*/. I zde jezdila nákladní auta plná vlajek a přivřenců dosavadního prezidenta Cháveze a jiná zase s voliči nového kandidáta – demokrata Rosálese. Zatím je to dobré, ale až budou známy výsledky, buďto prý bude karneval, nebo naopak dojde i k násilí. Ale to už budeme v pralese národního parku Henri Pittier.

Šli jsme na snídani, jako vždy k Čiňanovi. V ulicích bylo cítit napětí a nervozitu. *„Vychodila na břeg Kařuša, na vysoký, na břeg krutoj,“* ozvalo se zpoza rohu a do ulice vjel zmrzlinař s blafajícím benzinovým agregátem, který nejen mrazil, ale navíc i zpíval. Stále dokola totéž. Usadili jsme se u stolků a zmrzlinař postavil svůj vozík na doslech. Po chvíli jsme začali být nervózní i my.

Členové expedice a volební plakát

Netoužili jsme poslouchat předvolební agitace z megafonů, podmalované ještě důvěrně známou Kařušou. Navíc se tu prý v době voleb nesmí podávat alkohol. Ani pivo! To nás dorazilo. Naštěstí nám šikovný obchodník přinesl místo plechovek pivo nalité v plastových kelímčích. Tvářilo se jako limonáda. Ale i tak, už abychom byli pryč od toho politického frmolu, pryč od civilizace.

Bereme batohy a odcházíme přežít volby v pralese

Druhý den, tedy 3. prosince, jsme odtáhli světlým dál těžší bágly na náměstí, abychom tam počkali na autobus do Valencie. V podloubí už postávalo několik domorodců. Autobus nejel a nejel. Za těch několik týdnů pobytu ve Venezuele už

Naše ambasáda Caracas

jsem si zvyklí, že tady čas plyne jinak než u nás, a čekání se nám stalo téměř denním chlebem. Když se nic nedělo ani po hodině a půl, trochu jsme znejistěli. Moc nám nepřídal ani policie Anton, pravidelně projíždějící po hlavní ulici tam a zpátky. U jeho zadních dveří viseli policisté v černém s neprůstřelnými vestami a samopaly. Když už byla naše nálada vepší, autobus se objevil. Konečně jsme se pohnuli k novému přístupu.

Tisnivý pocit nás přepadl znovu, když jsme vjížděli do autobusového nádraží ve Valencii. Nízko nad zemí na nás nalétávala hřmící vojenská helikoptéra s raketami pod břichem. Že by už byly známé výsledky a Chávez prohrál? Kdo ví? Nestalo se nic, helikoptéra odletěla. Dalším autobusem jsme jeli téměř liduprázdnou krajinou do městečka Maracay. Odtud to bylo do pralesa coby kamenem dohodil a taxikem dojel.

Ubytování jsme měli přísliben v biologické stanici Rancho Grande. Jako tradičně jsme se rozdělili na družstvo A, které vedl Radek, a naše družstvo B s Petrem v čele. Radek sehnal taxíka jako první a s družstvem A odjel. Zanedlouho poté jsme se nalodili i my. Povel byl jasný – Rancho Grande. Ještě jsme neopustili město a už se začalo stmívat. Když se silnice zanořila do pralesa, tma zhoustla, ředěná mlhou a mrholením. Přibývalo serpentýn a začalo lít jako z konve. Náš vytoužený cíl měl být jen dvacet kilometrů od města, ale nám se cesta zdála nekonečná. *„Jsem na místě!“* prohlásil řidič a my vystoupili do deště u nějaké temné stavby se zataženými roletami. **Rancho Grande** – stálo na její omítce. Bylo nám jasné, že tohle není biologická stanice. Znali jsme ji z diáků, které nám Radek promítal před expedicí. Třeba je to nějaká vstupní budova. Bouchali jsme do oken i do vrat. Marně. Nezbyvalo než počkat na druhý taxík s Radkem a kolegy. Asi jsme je někde předjeli.

Stáli jsme pod úzkou stříškou vedle batohů, čas se vlekl a my mokli. Zdálo se mi, že v pralese na protějším svahu poskakují světýlka. Že by bludičky? Nebo už mám halucinace? Svítící kovařiči to nebyli, ty znám z Antil. Tahle světýlka vypadala spíš jako miniaturní blesky. Z myšlenek mne vytrhl zvuk auta a řev. Tmu prořízly reflektory a ko-

Expedice Zoogeos – Venezuela, 25. část: Prezident a strastičná cesta domů

Dokončení ze str. 19

lem přešlo skříňové auto se skandující posádkou. „Komandant sekera, komandant sekera!“ doléhalo k nám, a k tomu rytmické bušení do stěn nástavby. To strašidelné divadlo mne docela vyděsilo. Co to bylo, proboha? Auto zastavilo a začalo couvat. Pak se stočilo a namířilo reflektory na nás. Z auta vyskákalo několik chlapů. Tak a teď nám vezmou bágly, a budeme rádi, když nás nechají naživu. Ale prý jsou pracovníci Biologické stanice a my si máme nastoupit. „To tedy ne,“ řekl jsem. „To je kec, určitě jsou to lupiči!“ Ale kluci kontrovali, že jsou sice opilí, ale umí anglicky, takže to nejspíš budou pracovníci stanice. Dověkli jsme tedy promočené batohy k autu a dva chlapi je naházeli do rohu skříňové nástavby. Než tam hodili i mě, všiml jsem si, že vedle řidiče sedí dvě ženy. Tak to snad lupiči nebudou.

Stanice je v pralese Národního parku Henri Pittier

Dveře se zabouchly a my se octli ve tmě mezi třemi chlápky, pneumatikou a basami piva. Jen jsme se rozjeli, chlapi začali znovu skandovat a mlátit do boku korb. Zblízka už to neznělo jako „komandant sekera“, ale víc španělsky: „Comandante se calla!“ Ale to nijak nezmenšilo naši tíseň. Po chvíli auto zastavilo a my vyskákali zas do deště a tmy. Vedle nás se tyčila silueta temného, několikapatrového betonového monstra. Něco jako z hororu. Chlapi vyložili náklad a po omšelém schodišti, porostlém mechy a kapradinami, postupně mizeli ve tmě. Nezbylo nám než jít za nimi. Po výstupu do druhého patra jsme se octili na betonovém ochozu a po chvíli chůze podél betonové zdi s temnými otvory místo oken jsme uviděli dveře, za kterými se svítilo. Teprve když jsme vešli dovnitř do sucha a světla a uviděli skupinku popíjejících lidí, jsem si oddech. Po srdečném uvítání a pár slovech v angličtině bylo jasné, že jsme konečně na správném místě. A naše „družstvo A“? Objevilo se tu po pár minutách. Měli defekt. Tak jsme zase komplet! A ráno nás čeká prales. Dozvěděli jsme se, co znamená ten strašidelný řev. Jen projev radosti, že Hugo Chávez ve volbách vyhrál.

Hned po snídani jsme se šli podívat, kde nás vlastně včera večer taxikář vyložil. Byl to zděný

bufet stejného jména jako stanice. Ale i teď měl zavřeno. Jako ostatně i jindy, kdykoliv jsme náhodou šli nebo jeli okolo. A ty bludičky? To byly větrem a deštěm zmitané plamínky svíček v lampičkách u pomníčku Panny Marie na skále proti bufetu.

Je úterý 5. prosince. Naše expedice končí. V podvečer přijíždíme do Caracasu, abychom nezmeškali zítřejší odlet. Ukládáme si bágly na ambasádu a vyrážíme do města, abychom nakoupili nějaké dárky a také zašli do hospody na poslední venezuelské pivo. Myslím na domov. Večer bude chodit Mikuláš. Tedy u nás, tady se Mikuláš nedrží. Zato předvánoční nálada se přehlédnout nedá. Už během přejezdů ve vnitrozemí jsme se ve městech setkali s plastovými reliéfy sněhuláků a jednou v noci jsme se dokonce mohli kochat pohledem na zhruba třímetrového sněhuláka, svítícího ve stráni nad městem. Tady v Caracasu jsme viděli palmy ozdobené vánočními řetězy, v předzahrádkách hotelů zase svítily tabule se Svatou rodinou a ozdobenými keři. Domov nám připomněly dvory se zástupy vánočních stromků, připravených k prodeji. Z nich na nás dýchla vánoční nálada a vůbec nevdalo, že se tady nabízí jediný druh – jedle dovezená z USA.

Expedice bohatá na zážitky i poznatky končí, a nás čeká jen únavná cesta letadlem. Už mě ve Venezuele nic nebaví. Už tady není na co se těšit. Už spolu ani moc nemluvíme. Myšlenkami jsme všichni doma.

Ale ouha. Měli jsme odlétat 6. prosince ve 22 hodin, v Praze jsme měli být 7. prosince odpoledne. V odletový čas jsme byli připraveni k naložení, ale nic se nedělo. Nikdo nás nevyzýval k nástupní bráně. Když se situace nezměnila ani po hodině, byli jsme, stejně jako ostatní pasažéři našeho letu, nervózní a ptali se, co se děje. Prý jsou nějaké technické problémy a máme být trpěliví. To nás neuklidnilo. Čekali jsme další hodiny a nic se nedělo. Nad ránem v 01 hodin 7. prosince přišla do odbovací haly posádka našeho (italského) letadla s kufry a kapitán nám oznámil, že v letadle je díra, a tak byl let zrušen. Všichni se na něj vrhli a chtěli informace, co bude dál, jak to vyřeší, co máme dělat. Kapitán se nás zbavil odkazem na kancelář Alitalia. Na to se všichni vydali hledat jmenovanou kancelář, ta však, než jsme se k ní dostali, stačila zavřít své okénko a stáhnout rolety. Nereagovali na klepání, ani na bušení a nadávky. Část pasažérů se stále snažila domáhat svých práv u Itálii. Ale bylo to marné.

Když nám z děravého letadla přijela na pásech zavazadla, pochopili jsme, že se musíme postarat sami. Taliáni nás hodili přes palubu. Nejbližší leteckou kancelář měli Švédové a ta byla otevřená. Zkusili jsme tedy o pomoc požádat u nich. Kupodivu byli vstřícní a hledali let, do kterého by se nás osm vešlo. Našli ranní do Osla. Překvapením pro nás bylo, že respektovali naše letenky a nepožadovali žádnou platbu. Nejspíš mají nějaké dohody,

Biologická stanice Rancho Grande

jak si v případě problémů vypomoci. V době, kdy jsme měli přistát na Ruzyni, byli jsme v letadle SAS na cestě do Osla. Protože jsme se domnívali, že se v Praze dozví o zrušení letu, a budou tudíž informovat lidi u přiletu, že cestující s letenkami Venezuela – Paříž – Praha v daný čas nepřiletí, tak jsme se nevzrušovali. To se ovšem nestalo. Manželka s dcerou na mne čekala na Ruzyni marně. My jsme plánovaným letem z Paříže českými aerolinkami v daný čas nepřiletěli. Nikdo jim to nebyl schopn vysvětlit, nikdo nevěděl, proč jsme v Paříži nenastoupili. Obě se zklamané a s černými myšlenkami vrátily do Písku.

Druhý den (8. prosince) dcera už nemohla, ale žena odjela ráno znovu na letiště pevně rozhodnutá, že tam bude jezdit každý den, dokud nepřiletím nebo dokud se nedozví, že jsem zraněný nebo mrtvý. Mezitím nás Švédové usadili do menšího letadla, které letělo do Curychu. Odtud nás už vzalo naše letadlo, které letělo do Prahy. V podvečer jsme kroužili v mlze nad Ruzyní. Když už jsme obléžovali čtvrtý okruh, bylo mi to podezřelé. „Mám pocit, že pilot nic nevidí a nechce se mu dolů,“ svěřil jsem se se svou obavou klukům. Za chvíli nato jsme se už s prudce nakloněným čumákem snažili k zemi. Náraz podvozku a prudké brzdění nás vrhlo na opěrky sedaček před námi.

Uf. Máme to za sebou. Přistáli jsme. S dvoudenním zpožděním, ale ve zdraví. Naši blízcí se konečně dočkali. Už se nemusí strachovat, už si mohou užívat vánoční náladu. A my s nimi.

KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchramné stanice živočichů Makov

Vánoční reliéf svatá rodina, autor Písečák Jaroslav Pech

Sladovna letos přivítala více než 50 tisíc návštěvníků a vydala se i mimo Písek!

Vážení přátelé Sladovny,

rok 2023 se blíží ke konci. Byl naplněný mnoha zkušenostmi, příležitostmi i výzvami. Chtěl bych vám všem vyjádřit svou hlubokou vděčnost a úctu za společné úsilí a vášně, kterou jste nám věnovali. Rád bych poděkoval všem kolegyním a kolegům, spolupracovníkům, podporovatelům Sladovny, zřizovateli městu Písek, správním i dozorčím radě, evropským grantovým programům, Jihočeskému kraji, Ministerstvu kultury ČR, všem učitelkám

a učitelům, pedagogům, krásné budově Sladovny, a hlavně všem návštěvníkům Sladovny, dětem a jejich dospělým. Letos vás bylo opět více než 50 tisíc, bez vás by to nešlo.

Dozvoľte mi krátce rekapitulovat. Na počátku roku jsme se rozloučili s unikátním představením Zrnění, s výstavou Jan A jaK dál, Továrnou na utopii z hradeckého Divadla Drak. Pátého května proběhla pro Sladovnu velmi vzácná chvíle, otevírali jsme výstavu ke 100. nedožitému narozeninám uznávané ilustrátorky Daisy Mrázkové, která vznikla s pomocí rodiny paní Mrázkové, která si nás pro oslavu tohoto jubilea vybrala. V rámci festivalu dětské radosti Pískoviště jsme otevřeli výstavu JÁ město, která vznikla ve spolupráci s Objeváři, na principu Laboratoře – tedy do- tvořili jsme ji společně s dětmi a jejich dospělými. Na podzim jsme otevřeli Laborať nápad, která vznikla díky spolupráci devíti lidí z uměleckých a pedagogických oborů z celé Evropy. Školám i veřejnosti jsme představili film ve virtuální realitě Tmání o depresi a naději, s následným programem. Přivítali jsme také kolegy z Itálie s konceptem Reggio Emilia. Proběhla velmi významná konference Hands On ve švýcarském Bernu, na jejímž programu se Sladovna podílela. Potkali se

Sladovna – Šestý smysl města. Foto Martin Zborník

zde profesionálů z oboru dětského muzejnictví z celého světa. Sladovna byla také vidět mimo Písek, výstava Včela zaletěla do muzeí v Roztokách a Ostravě, podíleli jsme se na výstavě Divadla Drak Továrna na utopii ve slovinském Mariboru, program Animária byl na několika festivalech. Je toho ještě mnoho dalšího.

Zkrátka všem bych vám chtěl srdečně poděkovat za to, že Sladovna může být Sladovnou. Přeji vám krásné Vánoce a do roku 2024 zdraví, mír a radost.

Za celý tým Sladovny, s úctou
ADAM LANGER, ředitel

V Podčáře v prosinci řádili čerti a představil se Kérmideretvár

Divadlo Pod čarou připravilo pro své velké i malé návštěvníky na začátku prosince dvě lahůdky – Kérmideretvár a Mikulášskou s vykutálenými čerty, kteří se museli vrátit do čertovské školy...

Na zcela zaplněné malé scéně se 2. prosince představila nová písecká skupina Kérmideretvár (foto vpravo). Kapele se podařilo vykouzlit během chvíle všem posluchačům i tanečnickům na tvářích spokojené úsměvy a klid na duši. Muzikantům se od první písně dařilo díky neskutečné chemii na

pódium otevírat srdce všem přítomným a získávat jejich naprostou pozornost. Jeden z nejsilnějších hudebních zážitků letošního podzimu v Divadle Pod čarou. Nevěříte? Vypravte se někdy na Kérmideretvár. Rozhodně nebudete litovat.

Členové a přátelé Podčáry spolu s dětmi při-

pravili na nedělní odpoledne 3. prosince také tradiční divadelní akci, při které se mohou bavit děti i dospělí. Letošní divadelní kus pojednával o dvou vykutálených a popletených čertech, kteří se museli na příkaz samotného Lucifera vrátit zpět do čertovské školy, aby nedělali peklu ostudu a naučili se pořádnému čertovskému řemeslu.

Do samotné hry byly v závěru zapojeny jako obvykle i děti v sále, aby se s čerty utkaly v několika disciplínách. A jaká by to byla Mikulášská bez Mikuláše, který by nepřinesl dětem dobroty jako odměnu za jejich básničky a písničky? Obavy a stud šly stranou a před Mikulášem se vytvořila dlouhá fronta malých diváků, kteří chtěli Mikulášovi předvést, co všechno se ve škole nebo školce naučili.

ZBYNĚK KONVIČKA

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

29. 11. **Zlatě Vlachové**, Mirovice, dcera Anna a syn **Matěj Dóbertovi**
 30. 11. **Nikol Jiroutové**, Písek, syn **Vilém Jirout**
 30. 11. **Monice Zelenkové**, Skály, dcera **Emma Budínová**
 30. 11. Bc. **Štěpáně Petráškové**, Dvorec, dcera **Hana Petrášková**
 1. 12. **Domínice Procházkové**, Strakonice, dcera **Ella Procházková**
 1. 12. **Monice Kodadové**, Doubravka, dcera **Terezie Kodadová**
 1. 12. **Haně Zíkové**, Písek, syn **Ondřej Profant**
 1. 12. **Evě Hruškové**, Písek, syn **Daniel Takáč**
 1. 12. **Martině Schmidtmayerové Pohorské**, Vlkovice, dcera **Leontýna Schmidtmayerová**
 1. 12. Bc. **Kateřině Soukupové**, Protivín, syn **Sebastián Keřík**
 2. 12. **Simoně Flégrové**, Čejetice, syn **Václav Brand**
 2. 12. Bc. **Adéle Kobernové**, Babice, dcera **Marianna Kobernová**
 3. 12. Mgr. **Kateřině Bártové**, Albrechtice n. Vlt., syn **Sebastian Bárta**

3. 12. **Ivaně Šoltysové**, Vodňany, syn **Jakub Kotlár**
 3. 12. **Tereze Peškové**, Libějovické Svobodné Hory, dcera **Žofie Pešková**
 3. 12. **Kamile Shorné**, Č. Budějovice, syn **Matěj Shorný**
 4. 12. **Sofii Kmentové**, Sudoňovice u Bechyně, dcera **Violet Šonková**
 4. 12. **Kateřině Kozákové**, Milevsko, syn **Jáchym Kozák**
 6. 12. **Michaele Kostelníkové**, Týn n. Vlt., syn **Antonín Kostelník**
 7. 12. **Kateřině Gážiové**, Písek, dcera **Adéla Benešová**
 9. 12. **Lucii Hermochové**, Písek, dcera **Natali Ann Hermochová**
 10. 12. **Kristýně Hrbkové**, Tukleky, dcera **Victoria Hrbková**
 10. 12. **Žanetě Sochorové**, Oldřichov, syn **Radek Buzický**
 11. 12. **Nikole Uhlíkové**, Písek, dcera **Terezie Uhlíková**
 11. 12. **Ainoe Bursově**, Písek, dcera **Valentína Köhler**
 11. 12. **Veronice Pavlíkové**, Smedeč, dcera **Marie Bártová**

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

27. 11. **Jan Barcal**, Písek, 73 let
 28. 11. **Eva Houdková**, Písek, 69 let
 29. 11. **Josef Hanzlík**, Mirovice, 88 let
 29. 11. **Václav Vrba**, Písek, 75 let
 30. 11. **Miloslava Lejčarová**, Písek, 78 let
 1. 12. **Jiří Levý**, Krč, 59 let
 1. 12. **Miloslav Řeháček**, Písek, 70 let
 1. 12. **Zdeněk Vokůrka**, Písek, 72 let
 2. 12. **Josef Kučera**, Písek, 93 let
 3. 12. **Anna Procházková**, Dědovice, 84 let
 4. 12. Ing. **Ondřej Kontroš**, Písek, 57 let
 5. 12. **Jaroslav Kuběnka**, Protivín, 65 let
 5. 12. **Milada Hamplová**, Protivín, 80 let
 5. 12. **Jaroslav Vlnatý**, Písek, 59 let

6. 12. **Josef Dvořák**, Lety, 79 let
 6. 12. **Dana Šupitarová**, Jamný, 53 let
 6. 12. **Milan Bryčka**, Protivín, 68 let
 7. 12. **Roman Marek**, Praha, 58 let
 7. 12. **Ladislav Jouja**, Vlastec, 76 let
 9. 12. **Milan Gregor**, Písek, 69 let
 9. 12. **Jiřina Nováková**, Písek, 63 let
 10. 12. **Olga Rybová**, Písek, 92 let
 10. 12. **Zdeněk Novotný**, Písek, 70 let

Pohřební služba AVE FENIX

20. 11. **Zdenka Křepelková**, Písek, 94 let
 26. 11. **Eva Šefránková**, Písek, 56 let
 28. 11. **Josef Jílek**, Písek, 94 let
 30. 11. **Irena Lenská**, Protivín, 85 let
 8. 12. **Marie Maříková**, Písek, 76 let
 9. 12. **František Podhradský**, Písek, 69 let

Jakoukoli inzerci,

poděkování,
reklamní články,
vzpomínky na zesnulé, vzkazy,
nabídky aj.

v tištěném Píseckém světě i na webu
www.piseckysvet.cz

domluvíte na tel.
607 777 993

nebo e-mailem:
inzerce@piseckysvet.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541

Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP

606 627 983 • 602 553 056

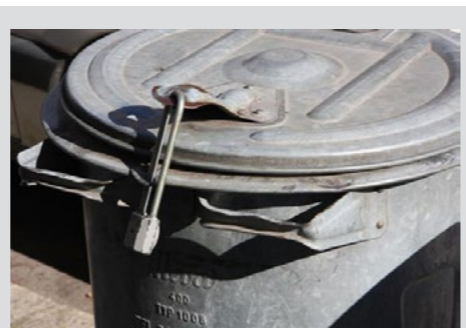
e-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Prodej nálepek na popelnice na rok 2024!

Odbor správy majetku upozorňuje nájemce, kteří mají s městem Písek uzavřenou smlouvu o nájmu pozemku za účelem umístění nádob na směsný komunální odpad, že prodej nálepek na popelnice na rok 2024 probíhá od 1. 12. 2023 v budově radnice na Velkém náměstí čp. 114 v Písku, odbor správy majetku – dveře č. 149. Nálepku je nutné zakoupit do 31. 12. 2023.

Daniela Vokatá, odbor správy majetku

Nominujte kandidáty na Cenu starosty města za rok 2023

Od roku 2017 každoročně schvaluje zastupitelstvo města nominaci na udělení Ceny starosty města Písek. Tato cena je odměnou za mimořádné počiny ve všech oblastech kulturně-společenského života ve městě. Navržena na ni může být fyzická i právnická osoba nebo kolektiv osob bez právní subjektivity, které mají trvalé bydliště či sídlo na území města Písek.

V minulosti cenu získali **Folklorní soubor Písečan (2017)**, **Taneční country soubor Louisiana (2018)**, **Písecký komorní orchestr (2019)**, **Pod čarou (2020)**, **Divadelní spolek Prácheňská scéna (2021)**, ředitel **Prácheňského muzea v Písku Jiří Prášek (2022)**.

Návrhy osob, spolků či organizací určených k ocenění za letošní rok přijímá odbor školství a kultury do 31. prosince 2023. K nominaci slouží formulář, který je nutno elektronicky, poštou či osobně doručit do uvedeného data na podatelnu Městského úřadu Písek.

Počátkem roku 2024 budou nominace předloženy k posouzení komisi kulturní a CR a následně zastupitelstvu města ke konečnému rozhodnutí.

Odbor školství a kultury

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,

web: www.psavefenix.cz

Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice

Nonstop linka: 720 284 921

A teď už jen zbývá...

Zbývá se rozloučit, sluší se zavzpomínat... Končí se rok, možná končí i Písecký svět. Doba přímo vybízí ke vzpomínání. Mohla bych se tu zamýšlet nad tím, proč končí svobodný prostor pro naše názory, jestli lidé chtějí podporovat svobodu, i když má svoboda jiný názor než oni.

Mohla bych, ale neudělám to. V životě jsou chvíle, kdy je čas k mluvení a čas k mlčení. Ostatně město Písek má přímo vytesáno do kamene. Taky jsou chvíle, kdy je čas psát odborné články, úvahy a eseje, čas na poezii a čas na ticho.

Já jsem se rozhodla dát dnes prostor vzpomínání, poezii a tichu. Na to poslední vás budu potřebovat.

Do Píseckého světa píšu od roku 2021. Skoro dva roky mého života byste mohli trackovat podle článků a zamýšlení publikovaných v tomto čtrnáctideníku. Nejdřív jste mě mohli znát jako studentku waldorfského lycea, pak jako absolventku waldorfského lycea, pak jako autorku knihy *Naše dny*, a v posledních měsících občas také jako asistentku a učitelku na ZŠW Jinonice.

Rozhodla jsem se si takhle na konec dát malou výzvu. Pro skalní fanoušky bude jasné, co jsem zde stvořila. Zbylým čtenářům to vysvětlím na konci.

dospěLOST

Můžu mluvit s architektem?

Reklama na otázky...

Tisíc a jedna možnost – můžeš všechno.

Spánek... hm, těším se až budu stará.

Životní semafor, lidskost nebo šílenství?

Život je jízda!

Suflé v deset, hrnečkovo zamýšlení,

odmítnutý tanečník, uklidit v lese,

zachránit svět –

– Nezešleť

Semínka písku, mravenci a štěstí,

Ježíšek, žízňivý herec, unavený barista.

Úcta k mladším? Nepíšu.

Obejmi mě, ať se rozsvítím...

Podle nosa poznáš kosa, podle bot člověka,

v místnosti mého života

jsem jako asistentka podpořila stávkou

a zamilovala se do meruněk.

A teď už jen zbývá...

ČÍST, RADOVAT SE, MILOVAT.

Dějte si teď sami pro sebe deset vteřin ticha. Nádech. Výdech. Nádech. Výdech.

Milí čtenáři, pokud se vám někdy zasteskne po mých člancích, můžete navštívit [Instagram.com/sluncnice.paradnice](https://www.instagram.com/sluncnice.paradnice), kde najdete všechny užitečné odkazy, akce, které pořádám, a texty, které píšu. A jaká že byla ta výzva? Názvy všech článků, které jsem za ty dva roky do Píseckého světa napsala, jsem poskládala do básně. :) Přečtěte si je teď ještě jednou, a pak si dejte dalších deset vteřin ticha. Nádech...

ALŽBĚTA ČÁPOVÁ

absolventka waldorfského lycea, autorka knihy *Naše dny*, učitelka a asistentka na ZŠW Jinonice

Písecký svět nekončí, i když to tak chvíli vypadalo...

Od ledna bude vycházet jako MĚSÍČNÍK (tak už tomu ostatně v letech 2014-2017 bylo). Chtěli bychom jeho obsah udržovat na co nejvyšší úrovni a udělat z něj jakousi živoucí kroniku dění v Písku a jeho širokém okolí. Zároveň se budeme snažit posílit aktuální zpravodajství v on-line podobě na sociálních sítích

Budeme rádi, když se nám budou hlásit všichni zájemci o spolupráci, o sdílení svých nápadů, názorů, pozvánek na akce, zpráv o úspěšných projektech...

PODPOŘTE PROSÍM naše snažení

- transparentní dárcovský účet:

7831 003 001 / 5500

Podpořte prostor pro informace o neziskových projektech, sportovních, sociálních i ekologických, místo pro zprávy ze škol i nezávislé kultury, pro informace z Athelasu a z Makova, pozvánky do Podčáry, prostor pro necenzurované názory píseckých občanů – podpořte Písečáky.

DĚKUJEME!

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejdříve doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	3	7	8					
	8			9	2			4
				4			5	1
	2	6		5			4	
5					9	2		6
	4		2			5		
7				6			9	
2			5			1	6	
6		8			4	7		

	4	2			5			6
		6						
5					8	4		3
		8	5		9			
			1			6	9	
1	9							
				5	7		8	4
2			4			7		
	3			1		5		

PO ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘI chodily celé rodiny na půlnoční mši svatou. V Písku ji .../1. část tajenky/... vždy zahajoval .../zbytek tajenky/... „Těsně před mší svatou zazněla pastorální mše česká pro smíšený sbor a orchestr od Františka Gregory a Česká mše vánoční Jaromíra Hrušky. Na Boží hod vánoční z kůru kostela Narození Panny Marie zněla Česká mše vánoční od Bohuslava Jeremiáše, graduále Na loktech pěstouna od Aloise Ladislava Vymetala a Noc tichouňka od Jaromíra Hrušky. Všichni jmenovaní autoři byli v minulosti píseckými řediteli kůru,“ vysvětlil ředitel Prácheňského muzea Jiří Prášek.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 21. prosince** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, připište své jméno, adresu a telefon.

ABT, ANA, APULS, GTD, MRT, RB, RIN, RTANJ, YEOMAN	LIDOVÝ NÁZEV PRO OMAN	ZNAČKA LŮŽKOVIN	MLÉČNÝ VYROBEK		CITO-SLOVCE ULEHČENÍ	ANGL. TAKY	VYSTAVENÝ PŘEDMĚT		ROZHL. A TEL. SPOL. MAĎARSKA	ROZSÁHLÉ MNOŽSTVÍ SLANNÉ VODY	ŽERTY		MPZ SLOVENSKA	ZDVOŘILÉ OSLOVENÍ ŽENY	NESPOKOJENEC	ZKR. ČES. ARMÁDY	
NĚM. OPAT			NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO				ŘÍMSKY 2005 OTEC ZDROBNĚLE					JEHLIČNATÝ STROM					
KOČKOVITÁ ŠELMA			DRUH TANCE ZDÁNĹIVÉ PŘÍBLÍŽENÍ HVĚZDY K MĚSÍCI									HAVAJSKÝ MYS ZVÍŘE (NĚM.)					
POLYNĚSKÝ OSTROV					OBSTARAT DÁNSKÝ DRAMATIK								ZKR. DECIMETRU TENISOVÉ UDĚRY			VĚC	
PAPÍRNICTVÍ						OTEC (KNIŽNĚ) DOMÁCKÝ EDUARD			ODOHLUPENÍ ŠTÁVA NA LISTECH VYLUCOVANÁ MŠICEMI								
Začátek tajenky										ANGLICKÝ STATKÁŘ MPZ KEDAHU STÁTU MALAJSIE							
	PELECH	ČÁST FOTOAPARÁTU ČESKÝ BÁSNÍK										ROZHLAS BASUTSKA A BRITSKÉHO HONDURASU ZN. YTERBIA		INIC. HERCE SOBOTY ESKY-MACKÉ OBYDLÍ			
INIC. HEREČKY BARDOVÉ			INIC. HEREČKY LAURINOVÉ LITÍM NAPLNIT			MĚDVIĚK MR. BEANA ČASOVÁ SPOJKA						OZNAČENÍ LETADEL IRÁKU KÓD TOKELAU			VELMI	STYL HUDBY	
JAPONSKÁ MINCE			POPĚVEK RADOVAN DOMÁCKÝ			SLEPIČÍ SLABIKA NÁZEV HLÁSKY R			SPZ BRATISLAVY MĚSTO RUSKÝ MYS			ANGLICKÁ AUTOMOBILKA SKANDÁL					
SHAKESPEARŮV HRDINA					SPOJKA PODRÁDÍČÍ INDÁNSKÝ ČLUN		ŘÍMSKÁ 6 INDIÁNSKÝ KŮL				LOUŽE HOVOROVÝ SOUHLAS						
MRAK						POHOŘÍ V JUGOSLAVIÍ PŘIVONĚT						SPLYNUTÍ Konec tajenky					
2. díl tajenky						TÁTOVÉ POSLOUPNOST								NÁZEV HLÁSKY S SPZ OKRESU BENEŠOV			
	TYP PŮDY	HRÁČKY TENISU ALKALOID V RULÍKU ZLOMOCNĚM									ZNAK RODU POCHOVAT				ŠPERKY	POSILUJÍCÍ LÉKY	
DĚTSKÝ POZDRAV			HLEMÝŽD VNITŘNÍHO UCHA (ANAT.) PODNIK V BRNĚ							STŘEDOVĚKÁ BÁSEŇ UKAZOVACÍ ZÁJMENO							
SPZ OSTRAVY				POUZE (NÁŘ.) ZROZENÍ				PROUD KÓD BULHARSKA					HRANIČNÍ POPLATEK CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				
DRAPOVÝ					PŘEDLOŽKA S 2. PADEM MĚSÍČNÍ KRÁTER			NESPOŘADANÉ ŽIJÍCÍ ČLOVĚK PROVAZ SE SMYČKOU						NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU JIŽ			
3. díl tajenky						DESETINNÝ LOGARITMUS VODIČ ELEKTRINY				KŘÍKLOUNI KONĚ (BÁSN.)							
HRA SE ZPĚVY A TANCI								TA I ONA CHEM. ZN. THALIA					ANGL. VAHOVÁ JEDNOTKA ŘÍMSKY 49				
CITRÓN (ZAST)						DRAVÍ PTÁCI								ZDE			
	SLOVEN. PŘEDLOŽKA					ZÁSTUPCE VOLICŮ									INIC. MONTANDA		